உ

குமரன்றுணை.

தேவ, ரிஷி, முனி, சித்தர்கள்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

வைத்திய வாத யோக ஞானசாஸ்திரத்திரட்டு

எட்டாம்பாகப் புஸ்தகம்.

மதுரை பாத்திரக்கடை வியாபாரம்
ந. ராம. கணபதியாபிள்ளை அவர்களின்
ஏட்டுப்பிரதிகளையும் சேர்த்து

மதுரை வித்துவான்
த. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்
பரிசோதிக்கப்பெற்று:

மதுரைப்புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்
இ. ராம.
குருசாமிக்கோனார்
அவர்களாற்றமது
மதுரை வடக்குமாசிவீதி
ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை ருபா] 1914. [1—8—0.

உ

பராசக்தி துணை.

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத் துரைகளுக்கும், புஸ்தக வியாபாரிகளுக்கும், இன்னும் மற்றுமுள்ள மகான்களுக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில்:—

இந்த யோக ஞான சாஸ்திரத்திரட்டு என்னுமிப் புஸ்தகத்தில் அச்சிட்டிருக்கிற சாஸ்திரங்களின் முடிவில் கண்டிருக்கிற ஒவ்வொரு மகான்களிடத்திலும் ஓலை ஏட்டுப் பிரதிகளைச் சகல சுதந்தரத்துடன் பெற்று, என் மூதாதைகள் கையாண்டுவந்த ஓலையேட்டுச் சாஸ்திரங்களையுஞ் சேர்த்து, இந்நூலுக்குப்போதுமான திரவியத்தைச் செலவு செய்து என்னால் (கெவர்ன்மெண்ட் சட்டப்படி) ரிஜிஸ்தர்செய்திருப்பதால் இச்சாஸ்திரங்களைப் பிறர் எவ்விதத்திலும் அச்சிடக்கூடாதென்பதை இதன்மூலமாய்த் தெரிவித்துக்கொண்டேன்.

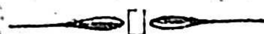
இப்படிக்கு,

 இ. ராம. குருசாமிக்கோன்,

புஸ்தகஷாப், புதுமண்டபம் மதுரை.

கடவுள் துணை.

முகவுரை.

உலகின்கண் சர்வேஸ்வரனால் உற்பத்தியாக்கப்பட்ட பலவுயிர்களிலும், சுவேதஜம்-அண்டஜம்-உற்பீஜம்-சராயுஜமாகிய நால்வகை யோனி, எழுவகைத் தோற்றம், எண்பத்துநான்கு லட்சம் ஜீவராசிகளிற் சிரேஷ்டமானது இம் மானிடப் பிறவியேயாம்; இதில் ஜெனிக்கும் சிசுக்கள்-பாலர்-குமாரர்-யௌவனர்-விருத்தர்களாகிய ஆண் பெண்ணினங்களுக்குரிய சகல சுக துக்கங்களையும், தர்மார்த்த காமமோக்ஷ மர்மங்களையும், இகபர சாதனங்கட்குரிய இயல்பினையும் எண்ணிலாப் பிறவித் துன்பங்களையும், இஷ்ட காமியார்த்த இன்ப ரசங்களையும் எடுத்துக்கூறிய நூல்கள் பலவாயினும், அவற்றினை இனிது விளங்கக் கூறுவன: அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த வடிவாயுள்ள சின்மய சொரூப நிலையைப்பெற்ற தேவ, ரிஷி, முனி, சித்தர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய யோக ஞான சாஸ்திரங்களேயாம்.

இவ்வித சாஸ்திரங்களை வெளியிடாது நமது முன்னோர்கள் தொன்றுதொட்டு ஓலை ஏடுகளிலெழுதி, வீடுகளில் காலை மாலை பூசையில் வைத்துப் பூசித்து வாசித்து வருவது யாவருக்குந் தெரிந்த விஷயம். அப்படிப்பட்ட அரிய சாஸ்திரங்கள் நமது நண்பர் இ. ராம. குருசாமிக்கோனார் மூதாதைகள் கையாண்டுவந்த ஓலை ஏட்டுப் பிரதிகள் பலவாம். அவற்றுட் சிலவற்றையும், கனம் ந. ராம. கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடத்திலும், என்னிடத்திலும் கைவசமாயிருந்த ஓலைச் சுவடிகளையும் ஒருங்கேதிரட்டிப் பார்க்கையில், பதினெண் சித்தர்கள் பாடல்களிற் சில இருந்தும் சில இல்லாதிருக்கவே அதையுஞ் சேர்த்து அச்சிடக் கருதி "சொல்லும் பொருளுஞ் சுவையுங் கனியும், எள்ளும் ஒளியும் இருப்பது போல. என்பாற் பிரியா தெழில் நட்டதனை, அன்பாற் கொண்ட அருமை நண்பர்" இ. ராம. குருசாமிக்கோனாரிடம் வெளியிட, அவரு மதற்கிணங்கி பல தேயங்களிற் சென்று சில ஏடுகளைச் சேகரித்துக்கொண்டு வந்தனர். அச்சமயம் தெய்வ கடாக்ஷத்தால் திருப்பழனியின் கண் வசிக்கும் ஸ்ரீகைலாச சோமசுந்தரரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் மகா கைலாச பரம்பரை 225-வது பட்டம் ஸ்ரீ கைலாச தெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் தமது ஆச்சிரமத்திற் கையாண்டுவந்த பலசாஸ்

ங்கிய வெட்டுச் சுவடிகளை வரப்பிரசாதத்துடன் கொடுத்து,
டி உதவி புரிந்தனர்கள்.

[illegible] யில்.
ச் சுவடிகளையும் [illegible] ஒவ்வொரு செய்யுட்
ாஸ்திரங்களில் [illegible] ஒவ்வொரு [illegible]
[illegible], [illegible] களில்
[illegible] பூர்த்தி
[illegible]
, இப்புஸ்தகத்தில் அச்சிட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு சாஸ்
டியிற் கண்டிருக்கிற நமது ஆத்மநண்பர்கள் ஒவ்வொரு
ஒரு பிரதிக்கு நாலு ஓலை யேட்டுப்பிரதிகளைப் பெற்று
ரந்துள்ள லிகிதப்பிரகாரம். அனேக மகான்களின் உத
டு என் சிற்றறிவுக் கெட்டியவாறு சீர்திருத்தஞ் செய்
இதற்கு தேவரிஷி முனிசித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
ாக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு'' எனத் திருநாமஞ் சூட்டிப் பன்னி
டு பாகங்களாக அச்சிட்டிருக்கின்றனன்.

இச்சாஸ்திரங்களை யெல்லாந் திரட்டி ஒன்றுசேர்த்து அச்சிடுவ
ற்காகப் பொருட்செலவும், தேகப்பிரயாசையும் எடுத்துக்கொண்டு
தா துணைக்கருவியாயிருந்த மதுரைப்புதுமண்டபம் புஸ்தகவியாபாரி,
ும், ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸ், சொந்தக்காரருமாகிய நமது
ேயர் இ. ராம. குருசாமிக்கோனாரவர்களது நன்றியும், தாலபத்திர
சாஸ்திரச் சுவடிகளுதவிய ஏனைய நண்பர்களது நன்றியும் நான், என்
றும் மறக்கத்தக்கனவன்று.

இவ்விதம் பன்னிரண்டு பாகமாய் அச்சிட்டிருக்கிற இவ்வரிய
பெரிய சாஸ்திரங்கள் ஒரு புஸ்தகத்திலிருப்பது மற்றொரு புஸ்தகத்தி
லில்லாதிருப்பதால், பன்னிரண்டு வால்யத்தையும் பார்ப்பது அவசியம்.
ஆகையால ஒவ்வொருவரும் இதனை வாங்கிக் கையாண்டு வருவார்க
ளென நம்புகின்றனன்.

இங்ஙனம்,

த. குப்புசாமிநாயுடு,

மதுரை.

உ

கணபதிதுணை.

எட்டாவது புஸ்தகம்.

தேவ ரிஷி முனி சித்தர்கள் திருவாய் மலர்ந்த

யோகஞான சாஸ்திரத் திரட்டு

அட்டவணை.

உ

பராசக்தி துணை

ரிஜிஸ்தர் அறிவிப்

இதனுல் சகலமான அச்சுக்கூடத் ததிபர்களுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும், இன்னும் மற்றுமுள்ள மகான்களுக்குந் விப்பது யாதெனில்:—

இந்த யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு என்னு மிப் புஸ்த அச்சிட்டிருக்கிற சாஸ்திரங்களின் முடிவிற் கண்டிருக்கி வொரு மகான்களிடத்திலும் ஓலைஏட்டுப் பிரதிகளைச் சக தரத்துடன் பெற்று, என் மூதாதைகள் கையாண்டுவந்த ஒ டுச்சாஸ்திரங் களையுஞ் சேர்த்து, இந் நூலுக்குப் போதும வியத்தைச் செலவுசெய்து என்னுல் கெவர்ன்மென்ட் ரிஜிஸ்தர் செய்திருப்பதால் இச்சாஸ்திரங்களைப் பிறர் திலும் அச்சிடக்கூடா தென்பதை இதன்மூலமாய்த் தெ கொண்டேன்.

இப்படிக்கு.

☞ இ. ராம. குருசாமிக்கோனு

புஸ்தகஷாப், புதுமண்டப

கடவுள் துணை.

முகவுரை.

———✕(*)✕———

-லகின்கண் சர்வேஸ்வரனால் உற்பத்தி யாக்கப்பட்ட பல
ளிலும் சுவதேஜம்-அண்டஜம்-உற்பீஜம்-சராயுஜமாகிய நால்
யானி, எழுவகைத் தோற்றம், எண்பத்துநான்கு லட்சம்
சிகளிற் சிரேஷ்டமானது இம்மானிடப் பிறவியேயாம்; இதில்
க்கும் சிசுக்கள்-பாலர்-குமாரர்-எவ்வனர்- விருத்தர்களாகிய
பெண்ணினங் களுக்குரிய சகல சுக துக்கங்களையும், தர்
காமமோக்ஷ மர்மங்களையும், இகபர சாதனங்கட்குரிய
களையும், எண்ணிலாப் பிறவித் துன்பங்களையும், இஷ்ட
ர்த்த இன்ப ரசங்களையும் எடுத்துக்கூறிய நூல்கள் பல
வம், அவற்றினை இனிது விளங்கக் கூறுவன: அகண்ட
ண சச்சிதானந்த வடிவாயுள்ள சின்மயசொரூப நிலையைப்
தேவ, ரிஷி, முனி, சித்தர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
ஞான சாஸ்திரங்களேயாம்.

)வ்வித சாஸ்திரங்களை வெளிவிடாது நமது முன்னோர்கள்
ரதொட்டு ஓலை ஏடுகளிலெழுதி, வீடுகளில் காலை மாலை
வைத்துப் பூசித்து வாசித்து வருவது யாவருக்குந்
விஷயமே. அப்படிப்பட்ட அரிய சாஸ்திரங்கள் நமது
இ. ராம. குருசாமிக்கோனார் மூதாதைகள் கையாண்டுவந்த
டப் பிரதிகள் பலவாம். அவற்றுட் சிலவற்றையும் கனம்
ரபதியாபிள்ளை யவர்களிடத்திலும், என்னிடத்திலும்
ாயிருந்த ஓலைச் சுவடிகளையும் ஒருங்கேதிரட்டிப் பார்க்
பதினெண் சித்தர்களிற் சில இருந்தும் சில இல்லா
வ அதையுஞ் சேர்த்து அச்சிடக் கருதி "சொல்லும்
நஞ் சுவையுங்கனியும், எள்ளும் எண்ணெயும் இருப்பது போல'
. பிரியா தெழில் நட்பதனை, அன்பாற் கொண்ட அரு
ார்" இ. ராம. குருசாமிக்கோனாரிடம் வெளியிட, அவரு
ரங்கி பல தேயங்களிற் சென்று சில ஏடுகளைச் சேகரித்
டு வந்தனர். அச்சமயம் தெய்வ கடாக்ஷத்தால் திருப்
ரண் வசிக்கும் ஸ்ரீ கைலாச போகமகாரிஷீஸ்வர சுவாமி
ன ஆச்ரமம் மகா கைலாச பரம்பரை 225-வது

உ

குருவே துணை

பத்தாவது.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானச்சுருக்கம் க.

உண்ணும்போ துயிரெழுத்தை யுயரவாங்கி
உறங்குகின்ற போதெல்லாம் மதுவேயாகும்
பெண்ணின்பா லிந்திரியம் விடும்போ தெல்லாம்
பேணியே வலம்நோக்கி நிலைத்தாயாகில்
திண்ணுங்கா யிலைபழங்க ளருந்தும்போதும்
தினந்தோறு மிப்படியே செலுத்தவல்லார்
மண்ணூழி காலமட்டும் வாழ்வார்பாரு
மறலிகையி லகப்படவு மாட்டார் தானே (1)

...யார் ஞானச்சுருக்கம் உ

...ந்துநிலை தனையறிந்து விந்தைகண்டால்
விதமான நாதமது குருவாய்ப்போகும்
...ந்தமுள்ள நாதமது குருவாய்ப்போனல்
ஆதியந்த மானகுரு நீயேயாவாய்
...தக மில்லைபுலத் தியனேஐயா
...சகலகலைக் கியானமெல்லா மிருக்கொவ்வாது
...காள் யிருவருமே கூடிச்சேர்ந்த
...லமதை யறியாட்டால் மூலம்பாரே. (1)

...யறிந்தாக்கால் யோகமாச்சு
...மையுடன் கண்டாக்கால் வாதமாச்சு
...கண்டவருன் வசமாய்நிற்பார்
...த்தைக் கண்டறிந்தா லவனேசித்தன்
...த்தியனே பிரமயோகி
...ழி தவருமலுப்பைக்கண்டால்
...கிரமாஞ் சோதிதன்னை
...லசித்தும் நல்குமுற்றே
...ஞானச்சுருக்கம் க. உ. முற்றிற்...

உ

குருவே துணை

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானச் சுருக்கம் ௩.

எட்டிரண்டும் பத்தகர உகரமாகி
எண்ணியே ஆண்பெண்ணு மானவாறும்
கட்டுடனே சாதியவள் ரூபமாது
கன்னியவள் வாலையடா வாமப்பாலைத்
தட்டுடனே அங்கென்று ரவியில்வாங்கித்
தனித்ததொரு மதியில்விட்டுத் தகமைதேர்ந்து
பட்டுடனே இப்படிநீ கலவிசெய்து
பராபரைக்குச் சுண்ணமது கொடுத்துவாங்கே

வாங்கியே பீங்கானிற் பளிச்சென்றேதான்
வளமான சரக்கஞ்சு தாரங்கெந்தி
தாங்கியெ பூரலிங்க ரசமுஞ்சேர்த்துச்
சாரமுள்ள கல்வத்தி லிட்டுஆட்டித்
தேங்கியே வில்லைசெய்து ரவியிற்போடு
திரமான கெசபுடத்திற் பற்பமாகும்
ஆங்கியே சிதம்பரத்தி னையனோடே
ஆதிகுரு கொடுக்கவொரு மாத்துப்பத்தே.

பத்தான மாத்தெடுத்துத் தகடுதட்டிப்
பற்பமது திரிகோணச் செலத்திற்பூசி
அத்தருளாற் புடம்போடப் பற்பமாகும்
அதிகமுள்ள பற்பத்தை தின்றுபாரு
சித்தருளாற் றேகம்பத் தரைதானுகும்
சிவன்சொன்ன செந்தூரம் வழலைகூட
புத்தியுடன் வாலையடா தேகந்தேகம்
புதுமையிது வாகுமப்பா மூன்றும்

உ

பரமபதிதாணை

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

மெஞ்ஞானச் சுருக்கம் ௩௦

சாலான வேத மொடு ஆறு சாஸ்திரம்
நவிலுகிறே முந்திமுந்திக் கணசேன் காப்பு
பாலான தத்துவங்கள் தொண்ணூற் ருறும்
கனிந்துநின்ற அஞ்செழுத்தின் சுழியே காப்பு
பாலான மதியமூர்தம் நாத விந்து
பாங்கான குண்டலியின் பார்வை யேற்றி
மேலான சிதம்பரத்தில் நடன மாட
மேவிநின்ற பரவெளியி லின்னங் கேளே (1)

இன்னமதுக் கப்பாலே வட்ட மொன்று
மிருக்குதுபார் யெட்டாத வட்ட மீதில்
சொன்னகுறி அடையாள முப்பாழ் தாண்டி
துரியமென்ற ஞானவெளி யூடு சென்று
வண்ணமணி பூங்குழலாள் மாது லீலை
வண்மையுடன் பரவசமா யிருந்து கொண்டு
அண்ணல்வர் சொன்னமொழி தன்னைக்கேட்டே
அகண்டமதில் வாழ்ந்திருப்பார் ஆஊ என்றே (2)

ஆமெனவும் ஊமெனவும் மிரண்டு மொன்ருய்
ஆதார உச்சிநடு வீடு மாகி
நாமெனவுந் தில்லைநட ராஜனுகி
நடனமிடும் நாதபரப் பிரம லீலை
தாமவுனச் சுழியாகி உலகி லேதான்
தற்பரமாய் நின்றபரா பரையின் குச்சம்
ஓமெனவும் ஓங்கார பீட மாகி
உதித்தபா நாதசிவ விந்து மூலம் (3)

மூலமென்ற ஓரெழுத்தைச் சொல்லக் கேளு
முச்சந்தி வீதிதனில் ஊமை யாச்சு
பாலமென்ற ஈரெழுத்தே மொழியு மாச்சு
பரவெளியில் சத்திசிவ மதுவே யாச்சு
நிலைமணி யாதபர நாதந் தன்னை
நேர்சுழியில் கண்டவற்குச் சித்தி முத்தி
வாலகுரு நஞ்சுண்ட மூர்த்தி தானும்
வழியறிந்த சுழிநாடி வாசி முற்றே

அகஸ்த்தியர் ஞானம் ௪ முற்றிற்று

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
நஞ்சுமுறிவு ௫

ஆகமமாய் வேதமுமா யனேகங் காப்பு
அறைந்திட்டேன் முறிவுவகை சொல்லக் கேளு
பாகமாய் நாவிபா ஷாணத் தோடு
பாங்கான ஊமத்தை சேராங் கொட்டை
வாகமாய் எருக்குமுத லெட்டி வித்து
மைந்தனே கள்ளிப்பால் தேன்சுண்ணாம்பு
தாகமாய் நஞ்சுவகை யாவுக்குந்தான்
சரியான முறிவுவகை பாருபாரே.

பாரடா முறிவுதான் ஊமத் தைக்குப்
பாங்கான பசலியிலை யதிலே போகும்
தாரடா களிநீருங் குடிக்கப் போகும
தப்பாத யெட்டிக்கு நாவற் பட்டை
ஆரடா வெந்நீருங் குடிக்கப்போகும்
அப்பனே தாமரையின் கிழங்கிற் போகும்
கோடா கடுக்காய்வெந் நீரிற் போகும்
கோடாளிக் கிழங்குமதில் நீர் சுக கேளே

கேளப்பா சோரங்கொட் டைக்குத் தானுங்
கெடியான லவுங்கத்திற் போகும் போகும்
வாளப்பா புங்கயிலைச் சாற்றில்த் தீரும்
வளமான புளியிலே தீருந் தீரும்
நாளப்பா மாச்சக்கா யதனுற் றீரும்
நாவிதின்றால் பழரசத்தாற் போகும் போகும்
கேளப்பா பாஷாணந் தின்ற பேர்க்குக்
கொடுத்திடுவாய் மிளகவுரி கொடுக்கப்போமே (3)

போகுமடா கள்ளிப்பால் குடித்த பேர்க்குப்
பொன்னவரைச் சார்கர்ம்பைத் தெளிவிற் றீரும்
பாகமடா கருணை தின்று தடித்த பேர்க்குப்
பண்பான நல்லெண்ணெய் புளியிற் றீரும்
தாகமுடன் கதலிப்பழ மதிகந் தின்றால்
தகுமிளகு பொடியதனுற் றீரு மப்பா
சேகரமாப் பலாப்பழங்க ளதிகந்தின்றால்
தேனிற்போம் சுக்குதூள் தன்னிற் போமே (4)

போயப்பா எருக்கம்பால் குடித்த பேர்க்குப்
புகழான பருத்தியிலைச் சாற்றிற் றீரும்
காமப்பா அவுரிவேர் தன்னுற் றீரும்
நல்லெண்ணெய் வெற்றிலைச்சார் குடித்த பேர்க்கு
தாமப்பா சுண்ணும்புத் தெளிவிற் றீரும்
தக்கலரி நல்லெண்ணெய் தான் கொண் டோர்க்கு
சாமப்பா தருகசுத்தூள் உள்ளே கொள்ளச்
சரியான வாந்தியால் தீரும் பாரே. (5)

நஞ்சுமுறிவு ரு முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய.

சூஸ்த்திர ஞானம் சா.

முத்திதரும் கணகசபை நடுவில் நின்று
மோனவெளிக் கப்பாலேமுடிந்த சோதி
வெத்திமதி குருவருளைப் போற்றி நின்று
வேதாந்த சின்மயத்தி னருளைக் கண்டு
நித்யபரி பூரணமாய் நின்றசூட்சம்
நேரறிந்து கண்டபர ஞான மாகி
சித்திதருஞ் சுழிமுனையி லாடி நின்ற
திருவடியைக் கண்டனடா சென்னி தானே

தானென்ற சென்னிமலைக் குள்ளே சென்று
தாயான மனோன்மணியைப் பூசை பண்ணி
தேனென்ற சித்தர்மணிமண்ட பத்தில்
சென்றனடா சித்தருட பதியைக் கண்டு
ஊனென்ற அமுர்தமதை யுண்டேன் பாரு
ஓங்கார நிலையறிந்து வாசி பூட்டி
வானென்ற வீட்டினுள்ளே நிரைந்த சோதி
மதிரவியின் வட்டமட்டா வளமை பாரே.

பாரப்பா வெளியொளியாய் நின்ற நந்தி
பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் பளிங்கு மெத்
காரப்பா கயிலாச முடிவில் நின்று
காவென்றுங் கூவென்றுங் கூவிக் கொண்டு
ஏரப்பா இடகலையி லேறி யேறி
எள்ளளவு மனதுபிச காமற் றானே
சேரப்பா பிங்கலையிற் சேர்த்துக் கொள்ளே
திடமாக ஒருமனதாய் மலையி லேறே.

...ர்வது புஸ்தகம் அட்டவணை.

...க்கமைப்பு

முகவுரை.

கள் தமது ஆச்சிரமத்திற் கையாண்டுவந்த பலசாஸ்தி கிய ஏட்டுச் சுவடிகளை வரப்பிரசாதத்துடன் கொடுத்து படி உதவி புரிந்தனர்கள்.

எல்லாச் சுவடிகளையும் காகிதத்தில் எடுத்தெழுதி கையில் அதிற் சில சாஸ்திரங்களில் ஒவ்வோரிடத்தில் செய்யுட்களில் இரண்டுவரியும் மூன்றுவரியுமாக இரு சிலபாக்களில் எதுகைமோனைக ளேதுமில்லாமலுமிருந் களைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டிய, இப்புஸ்தகத்தில் அ கும் ஒவ்வொரு சாஸ்திரங்களின் முடிவிற் கண்டிருக் ஆத்மநண்பர்கள் ஒவ்வொரு வரிடத்திலும் ஒரு பிரதி ஓலை யேட்டுப்பிரதிகளைப் பெற்று அவற்றுள் வரைந் தப்பிரகாரம், அனேக மகான்களின் உதவியைக்கொ சிற்றறிவுக் கெட்டியவாறு சீர்திருத்தஞ் செய்ததுமன் தேவரிஷிமுனி சித்தர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய "யோ ஸ்திரத்திரட்டு" எனத் திருநாமஞ் சூட்டிப் பன்னிரண் ளாக அச்சிட்டிருக்கின்றனன்.

இச்சாஸ்திரங்களை யெல்லாந் திரட்டி ஒன்றுசே சிடுவதற்காகப் பொருட்செலவும், தேகப்பிரயாசையும் கொண்டுசெதா துணைக் கருவியாயிருந்த மதுரை பு ஸ்தக வியாபாரியும், ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் பிரஸ் ாருமாகிய நமது நேயர் இ. ராம குருசாமிக்கோனு ர ரியும் தாலபத்திர சாஸ்திரச் சுவடிகளுதவிய ஏனைய ன்றியும் யான் என்றும் மறக்கத்தக்கனவன்று.

வ்விதம் பன்னிரண்டு பாகமாய் அச்சிட்டிருக்கி ய சாஸ்திரங்கள் ஒருபுஸ்தகத்திலிருப்பது மற்றெ வா திருப்பதால் பதினெட்டு வாலியத்தையும் வகையால் ஒவ்வொருவரும் இதனைவாங்கிக் கை ன நம்புகின்றனன்.

இங்ஙனம்,
த. குப்புசாமி நாயுடு.

மலையான மயேந்திரகிரி தன்னிற் சென்று
மகத்தான ரிசிகளையுந் தெரிசித் தேதான்
தலையான உச்சிமுடி தன்னில் நின்றேன்
தஞ்சமென நின்றார்கள் அஞ்சு பேரும்
சிலையதுபோல் பவளஒளி நீலச்சோதி
சிவசிவா ஆரறிவார் பரத்தின் மூலம்
நிலையதுகண் டுரைத்தபடி கண்டு கொள்ளு
நீமயங்கித் திரியாதே மலையி லேறே. (4)

ஏறினே னம்மலையிற் சூட்சங் கேளு
என்மகனே சாரைவருங் கோடா கோடி
தேறினே னதைகண்டு வெளியில் வந்தேன்
திருஸ்டியிலே கருநெல்லி தன்னைக் கண்டு
மாறினேன் கலைமாறிச் சிலைநூலோதி
மாட்டினேன் பூட்டதனை மதியால் வாங்கி
கூறினேன் வாவாவா வென்றே கூவிக்
குருவிருந்த பதியதுதான் மதியார் பாரே. (5)

மதியான கேசரியின் மூல வட்டம்
மதிரவியின் சூட்சமடா மவுன வாலை
விதியருளு மெஞ்ஞான யோக நாதன்
விதிநடு முச்சந்தி தன்னிற் கூடி
நதியருளுஞ் சிரங்க பட்டணத்தில்
நாதகுரு நஞ்சுண்ட மூர்த்தி தானும்
பதியரிந்த ஞானமடா நிலைகண் டோது
பாலமுர்தம் விந்துநிலை பரமா முற்றே. (6)

அகஸ்தியர் சூத்திர ஞானம் கூ முற்றிற்று

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பிர்மஞானம் எ.

பராபரமாம் பரமகுரு தன்னைப் போற்றி
பர்வெளியி லாடிநின்ற குருவே அய்யா
நிராதரமாய் நிர்மலத்தின் சூட்சா சூட்சம்
நிறமான கணபதிவல் லபையைப் போற்றி
சராசரங்கள் அண்டபிண்ட நடுவு மாகி
சத்திசிவ முத்திசிறு வாச லாகி
தாரதரமாஞ் சுழிமுனையின் நடுவில் நின்ற
சச்சிதானந் தகுரு மூலங் காப்பே,

மூலமுத லாதார பீட மாகி
முக்கோண வீட்டிதழின் முனையைப் பற்றிப்
பாலமென மயிர்ப்பாலந் தன்னைத் தாண்டிப்
பார்க்கையிலே தீபவொளி ஞானச் சோதி
நீலமணி யானகுரு நாத ரூபம்
நேர்சுழியிற் கண்டறிந்து கொள்ளு வாய்நீ
வாலையுரு வடிவான ஆத்தாள் தன்னை
மயேந்திரகிரிச் சார்புதனிற் கண்டேன் பாரே

பாரப்பா கண்டறிந்து கொள்ளு வாய்நீ
பாழ்வெளியுங் கடந்துசுழி முனையிலேறி
ஏரப்பா கம்பநுனி மீதி லேதான்
எட்டாத வட்டபரந் தன்னைக் கண்டு
கூரப்பா குறிப்பறிந்து தீயை மூட்டி
குமரியிவ ளாடிநின்ற ஞான சூட்சம்
ஆரப்பா அறிவார்க ளானந் தத்தை
ஆகாச வட்டமடா அறிந்து கொள்ளே.

கொள்ளுதற்கு பின்னமொரு சூட்சங் கேளு
கூறுண சந்திரனில் தோய்ந்தே யேறு
எள்ளளவும் மனதுபிச காமற் றனே
ஏறுநீ மலைச்சார்பு மேருக் கப்பல்
கொள்ளிகொண்டு மூட்டியது தீயைப் போலே
குறிகாட்டுஞ் சிவயோகி சித்தர் ஞானி
வள்ளலுட மகிமைதனைக் கண்டு தேறி
வழியறிந்து சுழிமுனையில்வாழ்ந் திருப்பார் பாரே.

இருப்பார்கள் அவர்மகிமை யென்ன சொல்வேன்
ஏகபர வெளிதனிலே சூட்ச மாகிச்
சிரிப்பார்கள் பிரபஞ்ச மாயை நீக்கித்
தேஜோம யானந்த மூர்த்தி யாகி
விரிப்பார்கள் சாத்திரத்தில் நூல்கள் தோறும்
விபரமதா கண்டுரைப்பார் மேல்மூ லத்தோர்
தரிப்பதுதான் காயசித்தி விண்ணிற் கூடித்
தானிருப்பார் பதினெட்டுச் சித்தர்தானே (5)

சித்தரென்ற பேரதுதான் வேறென் றெண்ணி
செகத்திலே நீமயங்கித் திரியவேண்டாம்
பத்தமென்ற மனமதுதான் சித்த ராச்சு
பரவெளியிற் சத்திசிவ மொன்றே யாச்சு
எத்திசையுங் காடுமலை செடிகள் தோறும்
இருப்பாரோ காயசித்தி யான பேர்கள்
சுத்தமில்லா மூடர்களே தேக மாயை
தொலையில்லை உன்னுடைய சுழியிற் பாரே. (6)

பாரேநீ சித்தருட பதியைக் கண்டால்
பளிச்சென்றே வெட்டவெளி யாகு மங்கே
காரேநீ கண்ணிறொளி வின்னுக் குள்ளாய்க்
கண்டபர ஞானமல் லோ கருதிப் பாரு
ஊரேநீ கேட்டதெல்லா மூவர் களிப்பார்
ஊமைபர நாதவிந்து சித்த ராச்சு
வேரேநீ உலகமதில் மண்விண் ணொன்று
விரும்பாதே விட்டகுறை சுழிதான் முற்றே (7)

அகஸ்தியர் ஞானம் ஏழ் முற்றிற்று

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானசூத்திரம் அ.

வணங்கியே தாய்பதத்தை போற்றி செய்து
மகத்தான எட்டிரண்டு மறிய வேணும்
இணங்குதற்குக் குருவேணும் இயல்பு வேணும்
என்னூல்தா னுயிரத்தி யிருனூற் றுள்ளே
குணங்காமற் சொல்லிவைத்தேன் அகார மீசன்
கூடிநிற்கும் உகரமல்லோ சத்தியாகும்
அணங்கினுக்குத் தானுரைத்தா ரீசன் நன்றாய்
ஆச்சரிய மகாரத்தி லடங்கிப் போச்சே (1)

அடங்கினின்ற மகாரமல்லோ மவுன தீட்சை
ஆதாரங் கடந்துநின்ற அத்தொய் தத்தில்
ஒடங்தனைக்கொண் டாகாசங் கலந்து போச்சு
தாரகப்பிர் மக்கியான சார்பி தாச்சு
தொடர்ந்தேறிப் பார்த்தாக்கா லெய்து முத்தி
தூலமதைப் பார்ப்பவர்க்குச் சொரூப மில்லை
குடந்தனக்குள் ளாகாசம் நிராகா சத்தைக்
கூட்டுகின்ற தன்மையல்லோ கொழுகிப் பாரே (2)

பாரப்பா புலத்தியனே மகார சூட்சம்
பயித்தாக்கால் யோகியென்றே பகர லாகும்
சேரப்பா அகாரத்தி லுகாரங் கூட்டு
சிகாரதனில் வகாரத்தைச் சேர்த்துப் போடு
நேரப்பா அரியெழுத்துக் குறிதான் சிவன்
நின்றவிடம் மூலத்தில் நகாரங்காணும்
போரப்பா ஓங்காரப் பிரணவத்தார்
பேச்சான சிவகலை பிறக்குந் தானே (3)

தானென்ற மூலத்தில் வாசி யாட்டம்
சதாசிவனார் பீடத்திற் புக்கித் தானால்
ஊனென்ற சடம்போங்கற் பூர தேகம்
உன்றனுக்கு வாய்த்ததடா வீசன் வாழ்க்கை
நானென்ற ஆணவத்தை நீத்த வென்றால்
நகார மென்ற கிழாணி வேரைத் தள்ளு
பானென்ற அகாரமுனை பூடு தாக்கு
பன்னிரண்டுக் குள்ளடங்கும் பதியுள் ளாச்சே (4)

உள்ளாகச் சிகாரவன்னி பற்றிக் கொண்டால்
ஓடாமற் பிரணவம்வந் தொட்டிக் கொள்ளும்
தள்ளாதே ஓரெழுத்து மகார மையா
சகஸ்திரத்தென் மலர்க்குள்ளாய்ச் சார்ந்து கொள்ளும்
விள்ளாதே மேற்கொண்டால் துவாத சாந்தம்
வெட்டவெளிக் குள்ளானால் ஞான மாச்சு
துள்ளாட்ட மேதுமில்லை புருவ மையச்
சுழிக்குளொரு வெழுத்தமிர்தாற் றுரிய மாச்சே (5)

துரியமென்ற வகாரத்தை மாறி யேற்றச்
சுடரான சிகாரமதே சோதி யாகும்
அரியெழுத்துக் குள்ளாக ரவிதான் நிற்கும்
அஞ்செழுத்தும் வானெழுத்தி லாடி நிற்கும்
எரியெழுத்தைப் பற்றிநின்றால் இ-உ ஐயும்
எட்டெழுத்தும் விட்டெழுத்துக் கேறு மையா
குறியிருக்கு மிடத்திலொரு பகைய தாகக்
குற்றெழுத்தைப் போக்கிவிட்டார் குருவி தாச்சே (6)

குருவிருக்கு மிடந்தானே புருவ மையம்
கூடுவலக் கண்தானே சீவ சாட்சி
திருவிருக்கு மூலமல்லோ ஞான சித்தி
சிக்குவங்கு மென்றானாற் பேறு முத்தி
கருவிருக்கு மவுனத்தி லேந்த [illegible]
கைகாட்டிச் சொல்வதற்கும் அறி[illegible]
உருவெடுத்தா லெண்ணபல பிறந்து போனால்
ஒன்பது நெல் பிரமாண மூடு தாக்கே (7)

தாக்கப்பா இடக்கண் ணுவலக்கண் ணுஞ் சேரு
சச்சிதா னந்தவன்னி தானே யேறும்
மூக்கிலே ஓடாது வாசித் தம்பம்
முத்தியென்ன நெத்திக்கண் ணுள்ளே நிற்கும்
நாக்கிலே நின்றபரை யறியா துண்டோ
காலிரண்டும் மூவிரண்டும் ஞான யோகம்
பாக்கியமே செய்தவர்க்கு மகார தீட்சை
பலிக்குமடா விருநான்கு பாடல்முற்றே (8

அகஸ்தியர் சூத்திரம் ௮ முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய.

சமாதிசூத்திரம் ௬.

ஆதியா மந்தி யமர்ந்திடுஞ் சமாதி
ஓதிய முப்பொருள் ஒன்றாகத் தோன்றும்
வேதியன் மேல்தாழ் வீடதுவா மப்பு
போதியக் கண்டம் பொருந்திடும் வாயுவே. (1)

வாயுக் கருமை வாரிநீர் வெள்ளையாம்
தேயு சிகப்பாந் தெளிவுடன் பாரு
மாயும் பூதம் மனவேறவ் வஞ்சுஞ்
சாயுமே புந்தியில் சத்தியம் பெற்றதே. (2)

பெற்ற வுடலது பிரேத மதுவானல்
உற்றது கழன்று ஒருகடி கைப்போதில்
அற்லது சில னைம்புல ஞெடுங்கும்
வித்ததை யறிவாய் மேவியுட் கொள்ளே. (3)

கொள்ளவே வாசிக் குறிப்பைநீ கேளு
மெள்ளவே சமாதி மேவிடு கண்டத்தில்
உள்ளவே காட்டி யுரைத்தாது ஊது
ளள்ளவே வுண்மன மிறத்திநி பாரே. (4)

பாரே சமாதி பகர்ந்திடக் கேளு
ஆரே விபூதி யாசனம் போடு
வேரேவோ ராண்டு விலைத்துச் சமாதி
தேரே பெழுந்திபி நிலைப்பற்றுப் போமே. (5)

போமே கரைதிரை புகழ்பட நோயறும்
தாமே தேகந் தளிர்கிற மொத்திடும்
தேமே தேகந் திகழும் பதினாறாய்
ஓமே வாசியென் றுள்ளிட நிற்குமே.

ஓம்வாசி யென்றே உள்ளிட்ட போது
ஆம்வாசி யென்றே அருள்பெறத் தோன்றும்
வாம்வாசி யுலகெலாம் வசியம் தாகுூ
தாம்வாசி மெய்யாய்த் தழைத்திடு நன்றே.

நன்றே மதுபூசை நாட்டிற் பிரணவம்
என்றே சுத்தியு மெடுத்திடு மெய்யினில்
அன்றே பொசிப்பு அரைமட் டுண்ணு
கொன்றே தேறுவா கோடியி லொருவரே

ஒருவரின் உந்தியில் உதிப்ப ரிருவரும்
திருவென் மூன்றாய்த் தெரிந்திடு நாமம
மருவே வுண்டுபார் மாசற்ற சோதி
குருவெனத் தெளிந்தால் கூடுவார் வீடே.

அகஸ்தியர் சமாதி முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர்குழம்பும்.

பருவதந் தன்னில் வாழும் பரமனா ரருளி னாலே
அருமையா யுலகில் நாளும் அன்புள்ள மக்க ளுக்கு
வருபல வியாதி யெல்லாம் மாயவே யுண்மை யாசப்
பெருகிய முனிவர் தாமும் பேசிய மருந்து கேளே (1)

பேசிய மருந்து கேளாய் பெருங்காயங் கடுகிந் துப்பு
வீசிய காரஞ் சூதம் விசமனோ சிலையுங் கூட்டி
ஆசில்திப் பிலியோ டொக்க வருந்தகட் டரிதா ரந்தான்
மாசிலாக் கரிய சீரம் வகைக்கொரு களஞ்சி வாங்கே (2)

வாங்கிய களஞ்சுக் கொவ்வா வாளமும் வறுத்துப் பாதி
தாங்கிய பச்சைபாதி சமன்முனை போக்கி நீக்கித்
தீங்கிலா மருந்து பத்துஞ் சேரவே யரைக்கக் காந்தல்
ஓங்கிடு மோருஞ் சோறு முண்டுநீ நன்று யாட்டே (3)

ஆட்டிய மருந்தின் பேரு மகத்தியன் குழம்பதாகும்
ஈட்டிய சுரமே சுக்கில் இருமலே கடுக்காய்ச் சாற்றில்
வாட்டிய குளிர்சு ரங்கள் வகைசுக்கில் மிளகிற் கொள்ள
நீட்டிட திரத்த மூலம் நெய்பாலிற் கொள்ளப் போமே (4)

பாலையும் வெறுக்குஞ் சோகை பருவயி றுமை பாண்டு
மேலிவை மிளகுத் தூள்-வெள் வெங்காயத் திடவுந் தீரும்
காலனேர் சன்னி யெல்லாங் கழற்கொடி முசு முசுக்கை
கோலமார் நொச்சிச் சாற்றிற் கொடுத்திடத் தீரும் பாரே (5)

இடுகண்ணிற் கடுகிற்பாதி யிலையந்தகற் றுளோச் சோறு
வடுதயிர் சந்தனங்கள் வைத்துநீர் கட்ட மாறும்
படுபரு பிளவை வாளை பக்கரை யாப்புப் புண்கள்
ஒடுவருஞ் சிலந்தி யாதி யுமிழ்நீரிற் பூசப் போமே (6)

பூசிடு மூலைக்குத் தக்கும் புண்ணுக்கு மதுவே யாகும்
கூசிடும் வாத சூலை குட்டங்கள் நொச்சிச் சாற்றில்
சூசிகா வலி குன் மங்கள் தொலையுமே நொச்சிச் சாற்றில்
தோசமார் முகவா தம்-போஞ் சுக்குநொச் சிச்சாற் றாலே (7

வேறு சந்தம்.

சாரக் கபால வலிமுதலாய்த் தனக்கும்பசாசுந் திரிப்புகையா
கோர யெடுக்கும் நீர்ச்சுருக்கு நீர்க்கல் லடைப்பு தாளைவிழ்
தீராச் சிரந்தி பாங்கிமுதற் றீருங் குப்பிச் சாறுதன்னிற்
போரார் தோசம் பலவிதமும் போகும் போகுந் திரிபிடியே(8

திரிதான் குழம்பிற் றேய்த்துருட்டுஞ் சீலையதனிற்புகை பிடித்தால்
இரியா மண்டை யிடிதீரும் இந்தக் குழம்பிற் பணவிடைதான்
பரிவெள் ளாட்டுப் பால்நாவற் பட்டைச் சாறு சாஞ்செய்
தரிதாக் கொடுத்தாற் சூதகவாய் வலித்துபோம்நல் விதியிதுவே(9)

விதிபால் மருந்து மிதைவிட்டு வேறே தேட வேண்டாமே
பதிவாம் காலா யிரத்துடனே பகரும் வியாதி யெல்லாம்போம்
மதியா லிதனை யறிந்துகொண்டு வருத்த அனுப்பா னத்திலிட
துதியாய்த் திகழும் வயித்தியர்க்குச் சொன்னார் பொதிகை முனியே

அகஸ்தியர் குழம்பும் முற்றிற்று (10

உ

பரமபதிதுணை

அகஸ்தியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானதீட்சாவிதி.௰௧

ஆதியென்ற கருவறிந்த கபால யோகி
அஷ்டமா சித்தியெல்லா மாடுஞ் சோதி
வீதியெனும் பரவெளியி லாடி யேதான்
வேதாந்த மூலசுழி முனையு மாகி
மேதினியி லண்டபிண்ட நடுவு மாகி
மேல்மூல வட்டதிரி கோணந் தன்னில்
நாதியந்த மானகுரு நாதலிங்கம்
நாதாந்த சோதியுட மூலங் காப்பே (1)

மூலமுத லாதார பீட மாகி
முச்சுடராம் உச்சிவெளி தன்னி லேறி
மாலயனு மறியாத பாதந் தன்னை
மயேந்திரகிரிச் சார்புதனிற் கண்டு தேறி
கோலமுடி வன்னிமலை சன்னி திக்குள்
கூடிநின்று நெடுநேரங்கூவிக் கொண்டு
பாலவனத் தனிற் சென்று மயிர்ப்பா லத்திற்
பார்புகுந்தே னைங்கோணந் திரிகோ ணத்தே (2)

ஐங்கோணம் அஞ்சு முகமாகி நிற்கும்
அதில்நிற்குந் திரிகோண மையமாகி
எண்கோண மென்னுடைய தேகமாகி
என்னுக்குள் வெளியுமா யேக மாகி
தங்கநிற வடிவான சத்தி வாலை
தாரகமா மவுனசுழி நடுவு மாகி
நங்கோணம் நவகோணம் நால மாகி
நாடிநின்ற அறுகோணம் உடலு மாமே (3)

உடலாகி யுயிராகி யுணர் வுமாகி
உதித்தபர நாதவிந்து கலையு மாகி
கடலாகிப் பாற்கடலிற் பள்ளி கொண்ட
காயாம்பு மேனியனைக் கருத்துள் வைத்துச்
சடமான சன்னிக்குள் தீப சோதி
தன்னுக்குள் ளறிந்தபரம் வெளியு மாகிப்
படமாகி யீரேழு உலக மெல்லாம்
படைத்தபரம் உமை யென்றே பகிர்ந்து பாரே (4)

பாரேநீ உமையானு ராடுந் தில்லைப்
பாலமெனும் வாசிநிலை முடிவு மாகி
காரேநீ கற்பூர தீப சோதி
கபாலவெளி யூடு சென்று மேலே யேறி
வாரேநீ அமுர்தமது வழியிற் பாயும்
வந்தவழி தனையறிந்து மலையி லேறிச்
சீரேநீ வேறொன்று மெண்ணு தேயோர்
செகசோதி பாதமதை வணங்கி நில்லே (5)

நில்லென்ற இடமதுதான் பாமு மாச்சு
நேத்திரத்திற் சூடினது சிவமு மாச்சு
வில்லென்ற புருவநடு மைய மாச்சு
விளையாத பொருளதுதான் விண்ணி லாச்சு
வல்லபர நாதவிந்து கலையு மாகி
வாழ்கின்ற ஓங்கார வீட தாகிச்
செல்லவழி மனதறிவால் ஞானக் கண்ணைத்
திறந்தனடா சுழிமுனையிற் கண்டு கொள்ளே (6)

கொள்ளுவது யென்னவென்றால் கற்ப விந்து
குறிப்பறியா மானிடர்க்குத் தோணு மோசொல்
தள்ளுவது பெண்ணாசை விண்ணிற் பாரு
தாயான மனோன்மணியைப் பூசை பண்ணு
எள்ளுவது பிரபஞ்ச மாயை நீக்கி
யிசைந்த சசி தானத்து அறிவிற் கூடி
விள்ளுவது யென்னவென்றால் மைந்தா கேளு
வேகாது சாகாது யிரண்டுந் தானே (7)

இரண்டான விபரமது மொன்றாய்ப் போக
விரேசகபூ ரகந்தனிலே மேவிச் சென்று
குரண்டமலைச் சார்புதனி லேறி னக்கால்
கூடுவது கும்பகந்தா னிரேசக நிற்கம்
கரண்டமலைக் கருசெல்லின் சாறுந் தானும்
காணுமடா சாகாத வேகாத தப்பா
சரண்டருமோர் பழம்பொருளாம் சுழினை சோதி
சார்ந்தவர்க்குப் பரவெளிசத் தியமதாமே (8)

சத்தியமாய் நானுனக்குச் சொன்னேன் மைந்தா
சற்குருவை யறியாத பூசை யென்ன
நித்தியமும் நேமநிஷ்டை விரத மாகி
நீதியறி யாமல்மனக் கசடு போமோ
முத்திதரும் வாலைதஞ் சண்ட மூர்த்தி
முனையறிந்து முப்பாழுக் கப்பாற் சென்று
வைத்தபொருள் தனையெடுத்து உச்சி மீதில்
வடிவுகண்ட வாலைபது சிவமு மாச்சே (9)

சிவமாச்சு பரமாச்சு வாலை யாச்சு
சிகாரவெளி நாதபரம் பூமி யாச்சு
தவமான சித்தருக்கு வாணி யானாள்
தங்கநிற வடிவுடைய சோதி யானாள்
நவகோண பீடமதில் லீலை யானாள்
நாதாந்த சோதியென்ற பேரு மாச்சு
புவனமதிற் பதினாறு லோகத் துள்ளே
பூரணமாய் நிறைந்தபர நாதந் தானே (10)

நாதமென்ற உமையடா வாய்வா தாரம்
நாசிமுனை வெளியாகி ஒளியு மாகிப்
போதமய மானசுழி மவுனத தாட்டிப்
புதர்சனடா பரவெளியிற் கண்டு கொள்ளு
சோதியுரு வாகிநடு மையத தாள்மேல்
துலங்கிநின்ற பூரணத்தின் சூட்சா சூட்சம்
பாதியிரு விழியாகிச் சுடரைப் போற்றி
பாடினேன் தீட்சைபதி னொன்று முற்றே (11)

அகஸ்தியர் ஞான தீட்சை கக முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

மூப்பூவழலை சூத்திரம் கஉ

காப்பு

பன்னிரண்டு காலான புரவி யப்பா
பாங்கான மூலவெளி தன்னில் நிற்கும்
நண்ணமாய் வாசிதனி லேறிக் கொண்டு
நாட்டியந்த நடுவீடு தன்னில் நின்றால்
முன்னின்ற முப்பாழுக் கப்பா லேயோர்
முகப்புண்டு முச்சந்தி வந்து கூடுஞ்
சின்னசிறு வாசல்நடந் தப்பாற் சென்றார்
சிதம்பரமுங் காணுமுத்தி சித்தி யாமே

நூல்.

தாயான மனோன்மணித்தாய் பாதம் போற்றி
சாற்றுகிறேன் ஞாயிரத்து யிருநூற் றுக்குள்
தோயாத கருவொன்று மில்லை யில்லை
சொல்லடக்க மாயுரைத்தேன் வழலை யொன்று
காயாகும் மிதைக்குறுக்கி யிருநூறுஞ் சொன்னேன்
கனிபோல நின்றால்பன் னிரண்டி னுக்குள்
வாயாரச் சொல்லுகிறேன் வகார மார்க்கம்
மதியிரவி அண்டபிண்ட வளமை கேளே (1)

வளமையென்ற அண்டமென்றால் முட்டை யல்ல
மானிடர்கள் மண்டையல்ல வுவர்நீ ரல்ல
இளையான ரோமமல்ல கண்ணீ ரல்ல
பிசன்விந்து சூதமென்பர் அதுவு மல்ல
தளிரான மூலிகையு மதுவு மல்ல
சமாதிநிலை பூரணப்புந் தானு மல்ல
குளமான சுக்கிலத்தின் கூறு மல்ல
கொடியதொரு சுண்ணாம்புக் கூட்டந் தள்ளே (2)

தள்ளப்பா உவரல்ல துருசு மல்ல
சவுக்கார மண்வேகச் சத்து மல்ல
விள்ளப்பா ஆணல்ல பெண்ணு மல்ல
வெடியுப்பு கறியுப்பு விஷமீ ரல்ல
கொள்ளப்பா ரத்தினமல்ல மலைதா வல்ல
கோசமல்ல அஸ்தியல்ல குருவண் டல்ல
எள்ளப்பா வஸ்துவல்ல சிறுநீ ரல்ல
ஏதென்றாற் பஞ்சபூ தத்தி லொன்றே (3)

பூதமென்ற அஞ்சுக்கும் நடுவாய் நின்ற
பூரணமே தேய்ந்தச்சு புலத்தி யாகேள்
வேதமென்ற அட்சரத்திற் சிகார மாச்சு
மேலான வகாரமது தோன்றலாச்சு
நாதமென்ற வெடிவதுவுங் காண லாச்சு
நலமான தலையாச்சு காலு மாச்சு
ஓதிவென்றால் ரவியாச்சு சுழியு மாச்சு
உவட்டுமென்னைப் புகழ்ந்துகொண்டா லுப்பு மாமே (4)

உப்பான வாகாசம் வன்னி பீசம்
ஓகோ-கோ சமாதியிலே யுப்பே யண்டம்
அப்பான மேகத்தாற் பிறந்த வன்னி
ஆசைகொண்டு பிரிதிவியி லடங்கி நிற்கும்
செப்பார்கள் வண்ணானைச் சோதித் தோர்கள்
சிவனைவெளி யாக்குமந்தத் தேயு உப்பு
துப்பான பிண்டத்திற் சேரும் போது
சொர்னவித்தை கைவசமாய்த் தோன்றும் பாரே (5)

பாரப்பா பிண்டத்தைச் சொல்ல வென்றாற்.
பாரமில்லை சாரமில்லை பயனு மில்லை
நேரப்பா பெண்ணில்லை பெண்ணாள் பெற்ற
பிள்ளையில்லை கருவில்லை சிசுவு மில்லை
கூரப்பா மங்கையர்கள் தூர மான
குருதியில்லை கும்பிகல் பூமி யில்லை
வாரப்பா பலசிவ செந்நு மில்லை
மதுவில்லை மலமில்லை வகைபாய்ந் தேனோ (6)

வகையான மண்ணென்றும் மந்தா னென்றும்
மாவென்ற மலமென்றும் அமுரி யென்றும்
தொகையான பூவென்றும் வருஷ காலத்
தூத்தமென்றுஞ் சூரியனுற் சுட்ட தென்றும்
தகையான யேழுவகைத் தோற்றத் துக்கு
தாயென்றும் யோனியென்றும் சத்தி யென்றும்
பகையாதே கொடிவெள்ளைச் சாதியென்றும்
பாஷாண முவர்நிலத்தே புகரு வாரே.

வாரான மண்ணல்லோ பிண்ட மாச்சு
வன்னியல்லோ பூமியின்கீ ழண்ட மாச்சு
கூரான அக்கினியும் வாயுங் கூடிக்
குடியிருந்த சருவாணி நிலத்தை பேணி
நீரான தண்ணீரும் மண்ணுங் கூடி
நின்றதினுர் பெண்ணுச்சு தீயோ ஆணும்
பாரான திவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்த போது
பலமான வாதசித்தும் பெலத்துப் போச்சே.

போச்சப்பா ஆணுக்கு மென்றே தீட்சை
புகழான பெண்ணுக்கு மிரண்டே தீட்டை
நீச்சப்பா பூரணநூல் தன்னிற் சொன்னேன்
நேசமாகச் சொல்லிவைத்தேன் முப்பத் தொன்றில்
வாச்சப்பா மதிபாக ரவியின் பாகம்
வளமாகப் பாகத்தைச் சொல்லி வந்தேன்
ஏச்சப்பா சொல்லவில்லை கைபா கங்க
ளித்தனையு முப்பதிலே யிசைந்து பாரே

இசையவே வள்ளிக்கு கலைதா னென்றும்
இரட்டிப்பு வேணுமடா தண்ணீ ருக்கு
அசையார மண்ணுக்குக் கலைதான் நான்கு
ஆணுக்குக் கலைநாலுக் கதிகம் வேண்டாம்
பசையில்லா ஆகாச மிழ்ந்து கொள்ளும்
பருவமா யிந்தமுறை பாட மாட்டார்
இசையான பூநீற்றைச் சிறுநீர் தண்ணீர்
றெளிவிறுத்து நீரெரிந்து இயக்குவாரே.

தியங்கமால் மேஷமடா பென்றுக் காச்சு
செப்புகிறேன் மீனமடா ஆறுக் காச்சு
மயங்காதே காலையிலே மாலை சேரும்
மத்தியா னந்தனிலே ஒன்றாய்ச் சேரும்
துயங்காமற் றிதிபதினைந் தென்பா ரந்தச்
சோடசத்தைக் கயாணர்கள் தொடர்ந்து பாரு
தயங்காமற் புலத்தியனே யிந்த மார்க்கம்
சாதினால் ஞானசித்தி தகுதி தானே (11)

தானென்ற அண்டபிண்டக் குருவைச் செய்ய
தவம்வேணுஞ் செபம்வேணுந் தயவு வேணும்
மானென்ற அக்கினியா முறையைக் காண
மதிவேணும் விதிவேணும் வாசம் வேணும்
கானென்ற ஆணவத்தை யடக்கவேணும்
நல்லறிவாற் சாஸ்திரத்தை யுணர வேணும்
தேனென்ற சற்குருவைக் காக்க வேணுஞ்
சித்தியாம் பன்னிரண்டுஞ் சிறக்க முற்றே. (12)

முப்புவழலை சூத்திரம் முற்றிற்று

உ

பரமபதிதுணை

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சிவலிங்க பூஜாவிதி காண்டம்

கேளப்பா புலஸ்தியனே ரசத்திற்போதங்
கெடிபடாச் சிவனைப்போல் வார்த்துக்கொண்டு
தாளப்பா பூஜைசெய்யக் கைலாசபோதந்
தப்பாமற் சதகோடி காலமாகும்
தேளப்பா கொட்டினதோர் விஷத்தைப்போலத்
தேடரிது ரசத்தினுட குளிகைவேகம்
வாளப்பா புலத்தியனே நாவினுள்ளே
வாயடக்கஞ் செய்துகொள்ள யோகமாச்சே

ஆச்சப்பா புலத்தியனே சூதங்கட்ட
ஆருலு முடியாது அறிவான்சித்தன்
பேச்சப்பா அக்கினியில் செயித்ததானல்
பேரண்டங் கிழிந்தாட வேதையாகும்
நீச்சப்பா குளிகைகட்ட வகையைக்கேளு
நீதிபெற எவருக்கு மரிதாமப்பா
ஏச்சப்பா யிதனுடைய வர்மஞ்சொல்வேன்
எந்தனுக்குப் பரையீச னீந்தான்றானே.

தானென்ற புலஸ்தியனே வகையக்கேளு
தயங்காமற் சொல்லுகிறேன் வகைதானப்பா
கோனென்ற வராட்டி யனு மெனக்குச்சொன்னார்
குறிப்பாக மனந்தேறிக் கூறிச்சென்றேன்
ஏனென்றால் புலஸ்தியனே உனக்குயானும்
இன்பமுடன் சொல்லிவிட்டேன் கருத்தானப்பா
ஊனென்ற சூதமொன்று வெள்ளையொன்று
உத்தமமாம் போகமணிச் சாத்திலாட்டே

ஆட்டப்பா கருலூமத் தஞ்சார்விட்டு
அதுகன்றாய் கடிகைபட வாட்டிக்கொண்டு
நீட்டப்பா ரவியிலுட னொன்றானும்
நிலைக்கவே நாலுவிர லங்குலத்தால்
மூட்டப்பா ஓட்டிவிட்டிச் சீலைசெய்து
மூதண்டக் குக்குடத்திற் புடத்தைப்போடு
கோட்டப்பா மேலேறிப் பதங்கமானுங்
குமரவழிக் காரமிட்டு வுருக்கிக்கொள்ளே (4)

கொள்ளப்பா மணியதுபோ லுருகியாடும்
குருகிமுக மொளிவான கருப்பதாகும்
மெள்ளப்பா அதினுடைய வேதைமார்க்கம்
வெட்டவெளிக் குருடனுக்கு மெய்க்கோலப்பா
உள்ளப்பா யிதுகொண்டு சனங்கள்செய்வார்
உலகத்துள் நரகத்தே கிடந்துமாய்வார்
தள்ளப்பா யிதுவல்லோ காயசித்தி
தாண்டவமே புரியசிவ பூஜைபண்ணே (5)

பண்ணப்பா வோராண்டு செய்தாயானால்
பராபரமே யுனக்குவந்து யேவல்செய்யும்
விண்ணப்பா வொருவருக்கும் நீசொல்லாதே
மேதினியில் நரகத்துள் கிடந்துமாள்வாய்
கண்ணப்பாவுனக்கேத்த பிள்ளையானால்
கை முறையாய்ச் செய்து அவன் குணத்தைப்பாரு
ஒண்ணப்பா கருவைத்தா னொளிக்கவில்லை
உ றுணர்ந்து மனந்தேறிப் பாருபாரே. (6)

பாரப்பா யிதுக்குக்கை லாசமுண்டாம்
பாடாமற் சித்தரிதை மறைத்துப்போட்டார்
ஆரப்பா எனைப்போலே திறந்துசொல்வார்
ஆச்சரிய மிதனுடைய வேகமப்பா
ஊரப்பா யிதினாலே யோகசித்தி
உத்தமனே சிவபூஜை பண்ணாநன்று
காரப்பா யிதுதனக்குப் பூஜைசெய்து
கருவாக அர்ச்சனைசெய் பதங்கஞ்செய்யே (7)

செய்யப்பா யிப்படியே பூஜைகொண்டு
திறமாகச் செய்யவல்லோ பலத்தைக்கேளு
மெய்யப்பா அவனுடைய பிதிர்களெல்லாம்
மிகக்கோடி நாகசென்ம மல்லவல்ல
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை தேர்ந்துபாரு
புலஸ்தியனே உந்தனுக்குக் கருவைச்சொன்னேன்
வையப்பா பூஜையிலே என்னைவைத்து
மவுனமாய் சிவனைவைத்து நோக்குநீயே (8)

நீயென்றும் நானென்றும் வேறுமில்லை
நிராகரன்போ லுந்தனுக்குத் தோணுந்தோணும்
நாயென்னுஞ் சென்மந்தைத் தாண்டியெத்தும்
நாசென்ம மல்லவப்பா சித்தன்சித்தன்
பாயென்று கூடுவிட்டுக் கூடுகொள்ளு
பதருமவிருந்து கொள்ளக் கெவுனஞ்சாடும்
நோயென்ற வருமையெல்லா மகன்றுபோகும்
துண்ணிமையாய்ச் சிவலிங்க போதந்தானே (9)

தானென்ற குளிகை செபமாலைசெய்து
தாக்கப்பா பதினாறு நடுத்தானென்றும்
மானென்ற மதியானை வட்டஞ்செய்ய
மகமேரு போலலவோ ஒளியுங்காணும்
கோனென்ற அவன்ரூபங் குறிக்கப்போகா
கோடிரவி ரூபமவன் சொல்லக்கேளு
தேனென்ற மனோன்மணியாள் சிறுமங்கே
சிந்தித்த போதமெல்லாந் தெளியுந்தானே (10)

தாளகவித்தை

தானென்ற அரிதாரந் தேவிநாதந்
தாக்கப்பா புலத்தியனே நீதான்கேளு
ஏனென்ற யவ்விடைதான் சூதங்கூட்டி
யிதமாக அரக்கமவேர் சாத்திலாட்டி
ஊனென்ற ரவிகின்னி யாலேமுடி
உத்தமனே சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு
வானென்ற கின்னியிலே பதங்கமேறும்
வழித்துநன்று யுருக்கிடவே மணியுமாமே (11)

ஆமப்பா புலத்தியனே யிதுவாம்லிங்க
மர்ச்சனையே செய்தவர்க்கு யோகஞ்சித்தி
தாமப்பா யிதினாலே சொர்ணஞ்செய்வார்
சண்டாள மாண்பரங்கே கெடுப்பாரையேன்
ஓமப்பா குழிக்கிரை தான் தேரும்புல்லர்
உற்றுணர்ந்து பாராமற் கெர்வஞ்செய்வார்
நாமப்பா புலஸ்த்தியனே பூஜைசெய்து
நவகோடி காலமெல்லாம் நடந்திட்டாரே (12)

ஏரென்ற உலகத்தின் மாண்பரெல்லாம்
இக்குளிகை செந்தூரஞ் செய்துகொண்டு
ஊரென்ற செம்பிலிட்டு மதியிலிட்டு
உதாரத்தச் சீவனங்கள் பண்ணுவார்கள்
ஆரென்று யிதினாலே தோஷமில்லை
ஆச்சரியம் பரதேசிக் கண்ணமிட்டு
வாரென்ற தேஷியுட யோகபூஜை
வகுத்தவனே சமுசாரி யோகியாச்சே (13)

அகஸ்தியர் சிவலிங்க பூசாவிதி காண்டமுற்றிற்று

உ

பரமபதி துணை

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

வாசிக்குளிகை ௰௪

ஆதியந்த மில்லாசின் மயத்தின் பாதம்
அகண்டபரி பூரணியாம் ஆத்தாள் பாதம்
சோதியிர மாகிநின்ற கணேசன் பாதம்
சொல்தனக்குக்குருவான கந்தன்பாதம்
வீதியென்றபராபரத்தின் நந்திபாதம்
வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் வெளியின் மார்க்கம்
சோதியெனு மம்பரத்தில் நடனஞ் செய்த
சுடரொளியின் பாதமது காப்புத் தானே (1)

தானென்ற ஞானிக்குக் குளிகை யுண்டு
சாற்றுகிறேன் புலத்தியனே சார்ந்துகேளு
தேனென்ற விந்துவல்லோ ரசம்தாச்சு
திரண்டுமணி யாவதற்கு வகையைக் கேளு
மானென்ற அக்கினியே புடந்தா னாகும்
மக்களே ரசமணியில் மார்க்கத் தாலே
ஊனென்ற சடத்திலே மணிபோற் செய்தால்
உத்தமனே ககனத்தி லோட லாமே (2)

ஓடலாம் பராபரத்தினுள்ளே தானும்
ஓகோகோ சொக்குவிக்கும் மணியின் மார்க்கம்
காடெல்லாந் திரிந்தலைந்து ரசத்தை வாங்கி
கட்டியொரு மணியாகச் செய்வேனென்று
நாடெல்லா மலைவார்கள் உலுத்த மாண்பர்
நமனுலகி லவர்கட்கு நரக மெய்தும்
பாடுபட்டால் விந்துதனைக்காணலாகும்
பரப்பிர்ம மணியாகும் பாரு பாரே (3

பாரப்பா விந்துவைத்தான் மணியாய்ச் செய்யப்
பாடுகிறேன் புலத்தியனே ஐயா கேளு
வீரப்பா உன்னுடைய வாசிதன்னை
விதமாகப்பீஜத்துள் ளடக்கியேத்து
காரப்பா வாசியைத்தம் பனம்நீ செய்வாய்
காட்டுகிறேன் கபாலத்திற் கண்டு கொள்ளு
வீரப்பா நுனிநா வுன்னாக்கில் மோதி
விளங்குகிற தமரதனை யடைத்துப் பாரே (4)

அடைக்கையிலே கும்மென்று யிருட்டுக் காணும்
அலைந்துவிடுந் தேகமதை மலைக்க வேண்டாம்
உடைக்கையிலே அவ்விடத்திற் சத்தங் காணும்
ஓங்கிநின்ற சுடரொளியுங் கதிரும் வீசும்
படைக்கையிலே விழிகொண்டு மறைக்கண் பாரு
பருமூக்கின் சுழிமீதிற் குறிப்பைப் பூணி
கடைக்கையிலே காதுகொண்டு மனைவு காணுங்
கடைத்தேழ்வா சல்கதவ டைக்கும் பாரே (5)

பாரப்பா அடைத்துவிடும் வாச லேழும்
பன்பான வாசியது கீழே நோக்கும்
சேரப்பா வாசியது இறங்கும் போது
சிவ்வென்று சுழிவயிற்றை யழுத்திக் கொள்ளும்
காரப்பா நந்தியுட பீட மாகும்
மரமவிட வாசியைத்தான் சுழித்துக் கொள்ளும்
ஆரப்பா லிங்கவட்டம் அபான வாசல்
அடைக்குமடா நந்தியுட வேகந் தானே (6)

தானென்ற வாசிபீ ஜத்திற் செல்லும்
சரிவரவே சென்றபின்பு சொல்லக் கேளு
மானென்ற கபாலமெலாம் விம்பல் வாங்கி
மயங்காமற் ககனத்தின் உள்ளே செல்லும்
தேனென்ற சுடர்க்கம்பம் கொதிப்புக் கொள்ளும்
செல்லலென்றால் மயக்கமது காணுங் காணும்
வேனென்ற பவுனதனின் கயபத் தோமம
நூலுகளில் பீஜத்திலமாகுதி யூனே (7)

ஊணவே வாசியது மேலே நோக்கும்
உட்புகுந்து தண்டுவெளியோடும் பாரு
காணவே சுடர்க்கம்பங் காண்ப தோன்று
காண்பதற்குள் அஞ்சுதமர் கண்போல் நிற்கும்
ஏணவே யதுவழியே வாசியேறி
ஏகுமடா கமலத்தி னண்டத் துள்ளே
ஆணவே அமுதத்தில் வாசி சிக்கும்
அப்பவல்லோ அக்கினியு மதிகமாமே

அதிகமென்ற அக்கினியாங் கதிரோ கோடி
ஐயையோ கண்ணிமைக்குள் அடங்கு மோசொல்
பதிகமென்ற விந்துதனை வாசி தானும்
பம்பரம் போற் சுத்தியல்லோ மணிபோல் பண்ணும்
கதிகமென்ற விந்துசாரணையே செய்யக்
காட்டுகிறேன் புலத்தியனே கருதிக் கேளு
உதிகமென்றே நுனிநாக்கை யணுப்போல் நீக்கி
உருண்டுவரு மணியுடனே வாசி பாரே

பாரப்பா விந்துமணி வாசி கூடப்
பதிரென் றுயிறங்கிவிடும் பீசத் துள்ளே
காரப்பா நந்தியுட வழியிற் செல்லுங்
காணதற்குள் சுழன் றுமணி சிக்கிக் கொள்ளும்
ஆரப்பா அவ்விடமக் கினியின் வீடு
அப்பொழுதே அண்ணாக்கைத் திறந்து மூடிச்
சேரப்பா நாறுதாரந் திறந்து மூடு
சிவந்துருகி வலமாஞ்சா ரணையென் றெண்ணே

எண்ண நாற் றெட்டுசா ரணையு மாகும்
ஏகுமடா வண்டத்தின் மணியின் வேகம்
உண்ண நுனி நாக்கையரை வாசி வாங்க
ஓடிவருங் கபாலத்தில் மணிதா னப்பா
கண்டவுட னவ்விடத்தில் மணியை வைத்துக்
கபாலவரை பெருவாசல் மூடும்போது
நண்ணவே சடமதனை யுபாசத் தூக்கி
நாலுரெண்டு வரைவாக்குஞ் சொக்கும் பாரே

செங்கவே அண்டமுதற் றிசைக ளெட்டும்
சுற்றுவரும் நிமிஷத்தில் மணியின் வேகம்
தக்கவே முன்போலக் கதவை மூட
சணத்திலே கம்ப நுனி மேலே செல்லும்
சிக்கவே கதவின் நுனி சற்று நீக்கிச்
சீக்கிரத்தி லோடிவரு மணிதா னப்பா
தக்கவே ரசமணியின் மார்க்கஞ் சொன்னேன்
கண்டுகொள்ளு மிந்தநூல் தன்னி லாமே (12)

ஆமென்ற ரசமணியின் வேகத்தாலே
அண்டர்களும் முனிவர்களும் மயங்கி னார்கள்
தேமென்ற விம்முறையைச் சொன்னேன் யானுந்
சிவஞானி மௌனிக்குச் சொன்ன தல்லால்
ஊமென்றே பிறந்திறக்கு முலுத்தருக்கே
உற்பனமா யிம்முறையைச் சொன்னா ராகல்
நாமென்ற கழுதையுட ஜென்ம மாகிக்
கடைப்பிறப்பாய்ப் பிறந்திடுவார் கருதிப் பாரே (13)

பார்க்கவே யிம்முறைநீ சொன்னா யானல்
பாழான நகரமது மெய்தும் பாரு
நார்க்கவே சீடனுட மனதைக் கண்டு
கைமுறையாய்ச் சொல்லிவிடு ஞான மார்க்கம்
ர்க்கவே ரசமணியின் மார்க்கந் தன்னை
என்மகனே சொல்லிவிட்டேன் யோக மார்க்கம்
சர்க்கவே யிப்பாகந்தவறு மற்செய்
செழுங்கருணை பதினவிற் கடாக்ஷ முற்றே (14)

அகஸ்தியர் வாசிக் குளிகை கச. முற்றிற்று

௳

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய.

சூஸ்திர ஞானம் ரு

பூரணமாய் நிறைந்தமலர் வாணி பாதம்
புகலுகிறேன் நந்தியொளி கணேசன் காப்பு
காரணமாய் நின்றபரா நாத விந்து
கடந்துசுழி ஞானபர வெளியு மாகும்
வாரணனு மாலயனு மறியாச் சூட்சம்
வகையாக வெனக்களித்த வாமி காப்பு
ஆரணமாம் வேதங்கள் பெற்ற நாளும்
ஆடிநின்ற ஐங்கரன்றாள் போற்றி னேனே

போற்றிநின்ற சின்மயத்தின் நேர்மை கேளு
புகுந்தசிறு வாசல்திரி கோணந் தன்னுள்
வீற்றிருந்தேன் சுழிநாடி வட்ட மீதில்
வெட்டவெளி யூடுசென்று நிலையில் நின்று
பாற்றிருந்தேன் பதியறிந்து கூத்துங் கண்டேன்
பரங்கான குண்டலியின் பார்வை யாலே
மாற்றிநின்றே னிப்பிறவி மைந்தா கேளு
வாரிதியிற் கண்டசுழி முனையு மாமே

ஆமையெனு மைந்தெழுத்துக் குயிரு மாகி
யஞ்செழுத்தே பஞ்சமுக மாகி நின்று
ஊமையனும் ஆகார மாறு மாகி
உற்றுநின்ற பரவெளியில் உகார சத்தி
சோமனெனும் வன்னிரவி ஒளியு மாகித்
தொட்டெழுத்தும் விட்டெழுத்தும் மூல மாகி
ஓம்நமசி வாயவென்றெழுத்து மாகி
ஓதுவார் உச்சிமுடி யிற் முனை.

முடியான மூலத்தின் சோதி கண்டு
　　முளைத்தெழுந்த முக்கோணச் சக்க ரத்தின்
படியான மலைச்சார்பு தன்னி லேறிப்
　　பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட அரியைப் போற்றி
குடியான சிவனுயி ரிருப்புங் கண்டு
　　குருபரனும் நஞ்சுண்ட மூர்த்தி தானும்
வடிவுமொரு சிவலிங்க சொருப மாகி
　　வாழுகிற பதியறிந்து மதிதான் பாரே. (4)

மதியான மோட்சமது சொல்லக் கேளு
　　மவுனகுறி கெவுனவெளி பாய்ந்தே யோடி
நதியான ஆறுதலந் தாண்டி நின்று
　　நற்கமல மாயிரத்தெட் டிதழின் மேலே
விதியான விட்டகுறை உதித்த போது
　　மேல்மூல மாதாரம் வசமே யாச்சு
சதியான தூலவுடல் சமாதி நேர்மை
　　தானடைந்து மனக்கண்ணா லறிந்து பாரே. (5)

அறிவான ஐம்பத்தோ ரெழுத்துக் கெல்லாம்
　　ஆதிமணிச் சோதிநிற மான வாலை
விரிவான ராஜலிங்க சுரூப மாகி
　　விண்ணிறொளி சித்தருக்குத் தெய்வ மாகிச்
சரியான நடுவணையிற் பருவ மாகி
　　சடாட்சரத்தின் கோவையதாய் நின்ற மூலம்
குறியான பதியறிந்து குறியைக் கண்டு
　　கூடினேன் சிதம்பரத்தி லாடி னேனே. (6)

ஆடிநின்ற தில்லைவனந் தன்னிற் சென்று
　　அம்பரத்தே சென்றுகுகை வாசல் தாண்டி
நாடிநின்ற பாசமது ஓங்கா ரத்தால்
　　நடனமிடுங் கனகசபை தன்னி லேறிச்
சூடியதோர் மேல்வட்ட மூலமாகிச்
　　சொல்லறியா மந்திரத்தின் சூட்சத் தாலே
பாடியதோர் பலனாலும் ஞான மாகிப்
　　பரமகுரு தன்னருளாற் பகுந்து பாரே (7)

பாரேநீ பரவெளியில் ஞான சத்தி
　　பஞ்சவர்ன நீலமணி சொருப மாகி
சீரேநீ பரமகயி லாசந் தன்னிற்
　　சிதம்பரத்தின் நடனவெளி சித மாகி
நீரான லிங்கஜல மணியு மாகி
　　நேத்திரத்திற் கண்டபரம் ஊமை யாகி
ஆரானவாயு வெளி யாதா ரந்தான்
　　அங்கமதி லிங்கமணி யறிந்து கொள்ளே. (8

கொள்ளுகிற வரிசையினிச் சொல்லக் கேளு
　　குறிகாட்டும் பெரியோரை யடுத்து நில்லு
தள்ளுமது பெண்ணாசை விட்டுத் தேரு
　　தாயான மனோன்மணியைப் பூஜை பண்ணு
வள்ளலுட பெருமைதனைச் சிவமென் றெண்ணி
　　வடகான முச்சுடரின் மேலே நின்று
உள்ளுணர்ந்து மனதறிவாம் ஞானக் கண்ணால்
　　உற்றுப்பார் வெட்டவெளி உருவ மாமே (9

உருவமென்ற தேகமது பிளந்து தானால்
　　உன்தேகம் காயசித்தி விண்ணிற் பாரு
பருதிமதி ஆனந்த சித்த ராகப்
　　பரவெளியில் வாழ்ந்திருப்பார் நீயும் பாரு
சுருதிமறை நான்முடிவோர் காணாச் சூட்சம்
　　சுழிதனிலே கண்டனடா சோதி சோதி
கருதியதோர் அஞ்செழுத்தின் உறுதி யாலே
　　காட்டினேன் கற்பூர தீபம் பாரே (10

பாரான பிருதிவியும் அப்புங் கூடிப்
　　பாலமெனும் ஓங்கார வீட தாகிச்
சீரான தேய்வுடனே வாயுங் கூடி
　　செனித்தஉயிர் பரமாகி வெளியு மாகி
வாரான ஆகாச வட்டந் தன்னில்
　　வல்லபையுங் கணபதியும் உந்தி யாகித்
தாரான மண்டலத்தி லாடுஞ் சோதி
　　தன்னுள்ளே வழிகடந்தா லும் பாரே.

ஓடுகின்ற சாரையது நாலும் பாரு
உதித்தகரு நெல்லியதில் நடுவே பாரு
ஆடுகின்ற ஏற்றதலை நாகத் தாலே
ஆத்தாளை யப்பனையும் அறிந்து கொண்டேன்
சாடினேன் பிரபஞ்ச மாயை தன்னைச்
சுத்திரா னந்தமென்ற சுழியி லேறிக்
கூடினேன் பரவெளியில் நாத மாகிக்
கூறினேன் நிலையறிந்த வெளியு மாமே. (12)

வெளியான பரவெளியின் பூட்டைக் கண்டு
வேதாந்தத் திறவுகோல் சுழியால் வாங்கி
அழியாத வட்டகுரு மூலசோதி
அகண்டமதி லாடியே பரத்திற் சேர்ந்து
செழியான சின்மயத்தின் சொரூபந் தன்னைத்
தெரிசித்தேன் நாதலிங்க மூர்த்தி பாதம்
விழியான பொருள்தானே மனதிற் கொண்டு
விட்டகுறை யிருந்தமதி வேணும் பாரே (13)

மேனுமென்ற சோதியொளி நடனங்கண்டேன்
வெந்தயிடம் வேதாந்த பீடமுங் கண்டேன்
ஊனுகின்ற மூலஒளி சுழியுங் கண்டேன்
ஊனுறக்க மற்றவிடந் தானுங் கண்டேன்
காணுகின்ற கயிலைமலை யேணி கண்டேன்
கற்பூர தீபவொளி காட்சி கண்டேன்
ஆணவங்க ளற்றவிடந் தானுங் கண்டேன்
அரகரா வுச்சிமுடி அகாரந் தானே (14)

தானென்ற அகாரமுடன் உகாரஞ் சேர்ந்து
தனித்து நின்ற ஓங்கார பீடந் தன்னில்
வாவென்று வைத்தகுறி மனமே யாகி
வாசிநடு வண்ணெதிரே கூசும் பாரு
பானமூர்த்தம் விரதத்தபம் உண்டு நேரு
பார்வையினாற் கயிறுகொண்டு கட்டி கட்டு
நாணுமொரு சுழியாகி வழியைக் கண்டு
நாட்டினேன் காவியத்தின் ஞான முற்றே (15)
அகஸ்த்தியர் ஞானம் 40 முற்றும்.

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய.

தேவியின் பூர்வபக்ஷப் பூஜாவிதி. யக

அகாரவுரு வாயெங்கு மமர்ந்து நின்ற
அன்னைமனோன் மணிபதத்தை யகத்துட் கொண்டே
இகமதனில் நீதிவர்க்கந் தனைத் தெரிந்தே
இயம்புகிறேன் சோடசத்தை யின்ப மாகத்
தகவுடனே யிதையறிந்து பூசிப் போர்கள்
சம்பத்து மிகப்பெற்றுத் தரணி மீதிற்
றுகளகற்றி யட்டாங்க யோக ராகிச்
சொல்லரிய பேரின்பம் பெறுவார் தாமே.

அம்மாவா சியுமான அரூபித் தாயே
அகண்டபரி பூரணியே யமல சத்தி
ஏம்மாலே பாடரியே யுனது பேரில்
காவிலே வந்தருள்செய் நாயே யுக்கு
தம்மாலே சோடசருத் திரம்வி ளங்கத்
தயவுசெய்து நின்பதத்திற் றரிந்து கொள்வாய்
சும்மாநீ யிருக்காதே எனைக்கண் பாரு
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே

பிரதமையிற் பிரதிடையாய்க் கலையே ருகிப்
பிங்கலைவிட் டிடைகலையிற் பிறந்த கன்னி
உறவாகி ரவிதனைவிட் டகலா நிற்கும்
உமையவளே யினிப்பிறவி யொழியச் செய்வாய்
இறவாத மருந்தாகி யின்ப மாகி
இட்டமுட னட்டசித்தி யெல்லாம் நல்கிச்
சுருதியுத்தி யனுபவமாய் நின்ற ஞான
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே.

துதிகைதனி லுபயமெனு மிடையின் னென்னும்
சொர்க்கமெனும் நகரமெனுஞ் சொல்லப் பெற்ற
மதிரவியா யடிமுடியா யுயிரு மாகி
வாழ்வான பெண்ணாக வந்த தாயே
விதிதுலைந்து வினைதுலைந்து வெட்கங் கெட்டே
விம்புபய மாசைதுக்கம் விட்டே யோடச்
சுதன்முகத்தைப் பாரம்மா சூக்ஷா சூக்ஷ
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (4)

திரிதிகையிற் சுத்த மற்றுச் சுத்த மாகிச்
சிற்சொரூப மாயெங்குஞ் சிறந்த தேவி
உறுதியுட னுனதுபத மகலாச் சிந்தை
யுறவெனக்கு நீதருவா யுமையே தாயே
அருவிபோ லிருகண்ணீர் பொழிந்தே யுந்தன்
அடியிணையைத் துதிக்கின்ற அடியே னுக்குச்
சுருதியாய் வந்தெனது துயரந் தீர்ப்பாய்
ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (5)

சதுர்த்தியிலே நாதமெனும் வாம பூசை
தரவேணுந் தயவாக அடியே னுக்கு
மதித்தபடி வரமருள்வாய் வாலை யம்மா
வானவெளி யேவாசி மவுனத் தாயே
பதித்துனது பாதத்தி லெந்தன் சென்னி
பரிதிமதி யகன்றாலு மகலா மற்றுன்
துதித்தபடி நின்சரண மெனக்குத் தந்தாய்
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (6)

பஞ்சமியிற் பெற்றெடுத்தாய் பாலன் றன்னைப்
பால்கொடுத்தாய் பதநடனஞ் செய்தா யம்மா
கொஞ்சமொரு காரியத்திற் றவக்கஞ் செய்தாற்
குப்பைவளர் பயிர்கூரை யேறு மோதான்
தஞ்சமென்ற நின்னடியைச் சார்ந்தே னம்மா
தன்னைத்தா னறிந்துமுன்னைத் தொண்டு செய்து
துஞ்சாம லிருக்கவுந்தான் றுணைசெய் வாய்நீ
ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (7)

சஷ்டியெனுஞ் சடாக்ஷரத்துட் சதாசி வத்தின்
சைதன்ய போதத்திற் றானாய் நின்றாய்
அஸ்டதிக்குப் பாலகரும் பெரியோர் வானோர்
அயன்றிருமால் முதலான சித்தர் யாரும்
இட்டிவந்து அருள்தந்தா யடியே னுக்குக்
கிடைத்ததுவு முனதுடைய கிருபை யம்மா
சுட்டியுடன் ரவிமதியுந் தரித்து வந்த
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே

சந்தமிவாஞ்சபைதனிலே நடன மாடிச்
சப்தருஷி சப்தகன்னி பணிந்து போற்ற
அத்தனிடப் பாகமதாய் முக்கோ ணத்தி
லமர்ந்திருந்த பேரின்ப மாதித் தாயே
இத்தினத்திற் படுர்துயரங்காணூர் போலே
யிருந்து விட்டா லாதரிப்பா ரார்கண்பாரு
சுத்தமதி ரவிகலந்தே ஒளியாய் நின்ற
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே

அட்டமியி லட்டகலை யட்ட நாகம்
அட்டகிரி யட்டகஜ மாக மின்னும்
இட்டமுட னெங்கெங்குந் தானாய் நின்றாய்
என்தாயே நின்னடியை யிறைஞ்சு கின்றேன்
இட்டமுட னன்பர்களும் பெரியோர் வானோர்
செப்பரிய தெள்ளமுதே தெவிட்டாத் தேனே
துட்டர்களை யடக்கியன்பர் தன்னை யாண்ட
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே

நவமியிலே நவரத்தின மகுடஞ் சூட்டி
நவகோடி சித்தர்கள்வந் துனைப்ப ணிந்து
தவம்பெருக வீராறுகலையுந் தாண்டிச்
சாலைவத மானபதந் தரிசித் தோர்க்குச்
சிவகாமி நின்னுடைய கிருபை யாலே
செகமதனி லப்படியே சித்தம் வைப்பாய்
சுவர்ணமய மாய்விளங்கும் கருணை யாலே
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே

தேசமியிலே சாகரத்திற் கப்பா லேறி
    சிலம்பொலிக்கு முன்னுடைய திருத்தாள் போற்றி
நிசமாகத் தூலசூக் குமத்தி லொன்றாய்
    நிஷ்களத்தில் நீராது மொன்று யாகி
அசையாத வானந்த மாய வற்றுள்
    அருள்வெளியாய் வரமருள்வா யகண்ட ரூபி
சுசியாகப் பிள்ளையையுன் தொண்ட னுக்கும்
    ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (12)

ரகாத சியுமான தானத் துள்ளே
    இருந்தாா தம்பாத்தி லேறிச் சென்று
ாகாத காலறிந்து வோடிச் சென்று
    தப்பாமற் பிடித்தபின்பு யெங்கே போவாய்
வகாத தலைகண்டு வெளியிற் செல்ல
    வேறேதா னுமையல்லா லெனக்கிங் காரு
தாகாயென் னுள்ளத்தே யினிக்குந் தேனே
    ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே. (13)

றவாதசியாய்த் தானிருந்தே முக்கோ ணத்திற்
    சொலமனதிற் கெட்டாத துரிய மாகித்
வமுடிவில் நடஞ்செயுமுன் சா[illegible] காணச்
    சந்ததமும் [illegible]ானக்கண் தருவா யம்மா
வியதனி லெடுத்தவெந்தன் தேகம் போமுன்
    போதமுற வேயென்னைப் புனித னுக்கிச்
வையாகி யேயறிவிற் சேர்க்குந் தாயே
    ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே. (14)

ரியோத சியாயிருந்தே இடையின் மையஞ்
    சேர்ந்து வரவாதாரந் தன்னிலேறிக்
றியறியு மாக்கினையைக் கடந்து மேவிக்
    குருவுருவிற் குருவாக விளங்கு மன்னை
திவையரி வாலறிந்து அனுபவித்து
    அறிவிலே மனமிருக்கத் துணைசெய் யாத்தாள்
நதிமுடி வறிந்தயெந்தன் தாயே காப்பாய்
    ஜோதிமனோன் மணித்தா யேசுழுனை வாழ்வே. (15)

சதுர்த்தசியி லானவொரு நான்காய் நின்ற
தற்பரையே சிற்பரியே ஷட்கோ ணத்திற்
குதித்தோடிப் போகாம லெட்டிற் சேர்ந்து
கும்பகத்திற் றம்பனமாய்க் கூட்டி யம்மா
மதிப்பான வுன்பதத்திற் சேர்த்த னைத்து
மனங்கலங்கி வாடாமல் மதிப்பா லீந்து
சுதன்முகத்தைப் பாரம்மா துரியா தீத
ஜோதிமனோன் மணித்தாயேசுழுனை வாழ்வே.

தேவியின் பூஜாவிதி யசு முற்றிற்று.

உ

பராபதிதுணை

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

தேவியின் அமரபக்ஷப் பூஜாவிதி கள.

நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நினைவேயாகி
நீங்காத பெருவாழ்வே லோக மாதா
பரஞ்சோதி யானபூ ரணியே தாயே
பாற்கடலே எனையீன்ற பரமே சக்தி
சரமாகி யுலகமெலாம் வளர்க்குந் தேவி
சங்கரியே பௌர்ணமியின் வடிவங் காட்டி
துறவான ருஷிமுனிவர் பணியச் செய்த
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (1)

க்ஷேமமது தருவதற்கு நேரே வந்த
திரிபுரையே சாம்பவியே மணப்பூ வானிக்
காமனையும் வாமனையும் படைத் தாயே
கன்னியே வளர்பிறையே கனக மாகி
மேறைவாய் நின்றதென்ன நினைவே யம்மா
நீடூழி காலமெலா முலகத் தோர்க்குச்
சோமகலை போலாகி யுருவங் காட்டும்
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (2)

வாழ்வான வுலகமெலாம் நீயே யம்மா
மண்டலங்க ளெங்குமே வளர்ந்த சோதி
தாழ்வேது வுனையடைந்த சித்தர்க் கெல்லாம்
தங்கமய மாயிருந்த தேவி ரூபி
பாழ்போன வாக்குநல்ல சித்தி தந்து
பாக்கியமா யடங்கா அண்டத் தோட்டே
சூழ்ந்திருந்து மகிழ்ந்தெல் ப் பெற்ற மாதா
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (3)

மதியான நாலுகலை யான ரூபி
மாதாவே வரப்பிரசா தங்கள் தந்து
கெதிபெறவே செய்தபூ ரணியே யம்மா
கிருபையுடன் தவநிலையைக் காட்டி வைத்தாய்
பதிவான கலைநாலும் பாழ்போ காமற்
பாக்கியங்கள் தந்தருளு பரையே சித்தர்
துதிதனையே பெரிதென்று நினைக்குந் தேவி
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (4)

பஞ்சமியி லுலகமெலாம் பெற்ற மாதா
பரப்ரம்ம மானதொரு பாக்ய ரூபி
தஞ்சமென்று சித்தர்களைக் காக்குஞ் சத்தி
தமியேனை யீடேறச் செய்த தாயே
பஞ்சையாந்தொண் ணூற்றாறு தத்து வத்தைப்
பறக்கடித்த சுமங்கலையே ரிஷிகள் தம்மைத்
துஞ்சுதலில் லாமற்று னிருக்கச் செய்தாய்
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (5)

உன்னுடைய கிருபைவைத்துத் தவத்தைப் பெற்றே
னொன்றாகி இரண்டாகி ஆறு மாகி
தன்னுடைய தீட்சைவைத்து ஞானந் தந்த
சங்கரியே சாம்பவியே சாகாக் காலே.
கன்னிகையே மதுரரச மான தேவி
கற்பகமே கனகபிர காச மான
துன்னுதிருச் சுழிமுனையி லாமேந் தேவி
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (6)

பந்தவினை போக்கிடுமென் னருமைத் தாயே
பாக்யவதி பூரணியே பருவ மாதே
வந்தருள் சீருள் பெருக யெனை வளர்த்த
மாதாவே சுடரொளியாய் வழங்கப் பெற்ற
எந்தனையு மகத்யனெனப் பெ [illegible] ந மிட்டு
எட்டெழுத்தில் மூன்றெழுத்தாய் விளங்கி நின்ற
சுந்தரியே கன்னிகையே யகண்ட ரூபச்
ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே [illegible])

திங்களொழி யாயமர்ந்த சப்த கன்னி
தேவர்களுக் கமுதளித்த சிறுபெண் ணுத்தாள்
அங்கசத்தி ரீங்காரி அனந்த ரூபி
அண்டரெலாம் போற்றஅவ தரித்த தேவி
மங்களமாய் நவராத்திரிப் பூசைக் காக
வந்தமர்ந்த திரிசூலி மகிழோங் காரி
துங்கமய மானவா னந்தித் தாயே
ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (8)

நீதமுடன் உருவாகி அரூப மாகி
நிஷ்களமாய் நிராமயமாய் நின்ற நீலி
வேதமுடி வாகிநின்ற விமலித் தாயே
விண்ணொளியாய்ப் பரவெளியா யகண்ட சத்தி
பாதமதிற் சிலம்புகலீர் கலீரென் றோதப்
பத்தருக்காய்ப் பிரசன்ன மான ரூபி
சோதனையாய்ச் சோமகலை யாக வந்த
ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (9)

காலான சந்திரகலை நாலுங் காட்டி
கண்மூடித் திறக்குமுன்னே ஜோதி காட்டி
மாலான அரிதனையு மங்கே காட்டி
மறைந்துநின்ற சுயரூபந் தன்னைக் காட்டி
பாலான சோமகலைப் பாலூ மூட்டி
பாங்குடனே யெனைவளர்த்த பருவ மாதா
சூலான தாய்வயிற்றிற் சொரூபந் தந்த
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (10)

அண்டாண்ட புவனமுந்தான் நீயே யானாய்
அம்புவியிற் சோதிமனோன் மணியு மானாய்
கண்டதொரு காட்சிகளைச் சொல்லப்போமோ
காரணியே பூரணியே கன்னி யாளே
விண்டதொரு மகிமை [illegible] அறிவி டாமல்
வேண் [illegible] னை முடித்துக் கொண்டேன்
தொண் [illegible] துள்வா யம்மா
[illegible] யே சுழுனை வாழ்வே (11)

சொல்லவென்றால் ஜோதிமய மான தாயே
சுந்தரியே உன்பாதங் கொடுப்பா யம்மா
நல்லதொரு திருநடன மாடுந் தேவி
நாதாக்கள் பணிகின்ற வாம ரூபி
வல்லசித்தர் மனதினுறை மகிமைத் தாயே
வாலைதிரி புரையெனக்கு வாக்குத் தந்து
தொல்லுலகத் தாசைகளை மறக்கச் செய்த
ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (12)

பாசவலை தனிற்சிக்கி யலையா மற்றான்
பண்புடனே அஞ்ஞான மதனைப் போக்கி
நேசமுடன் சது கிரி மலையி லேதான்
நித்தியமும் நடனமது புரிந்த நீலி
பேசரிய ஞானமதை யெனக்க ளித்த
போரான சுமங்கலையே பெரியோ ருக்குந்
தோஷமது வாராமற் காக்குந் தேவி
ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (13)

பத்துடனே நாலாகி யெங்குந் தானாய்ப்
பராபரியே பரஞ்சோதிப் பருவ மாகிச்
சித்தாகி யுலகமெங்கும் மயக்குந் தாயே
திருவருளே திரிபுரையே தேவி யம்மா
வித்தாகி முளைத்தெழுந்த சுடரே தீப
விமலியே குண்டலிலங் காரசத்தி
சுத்தான அண்டமெலாம் நிறைந்து நின்ற
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (14)

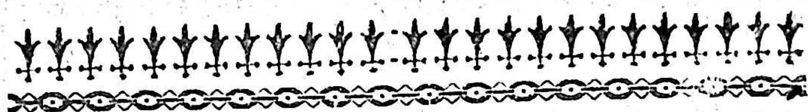
பிரியமுடன் பதினொந்து கலையு மாகிப்
பேசரிய தீபவொளிப் பிரமை யாகி
உரியதொரு நந்தியொளிதீபங் காட்டி
ஓங்கார றீங்கார [illegible] மாகி
சரியென்று மதித்திடவே [illegible]
சங்கரியே சாம்பவி [illegible]
துரியதுரி யாதீதத் தமர் [illegible]
ஜோதி மனோன் மணி [illegible] (15)

எட்டெட்டுக் கலையாகி யுருவ மாகி
எங்கெங்குந் தானாகி யரூபி யாகி
விட்டுவிட்ட குறையிருந்தோர்க் குபதே சித்து
வேண்டியதோர் வரங்கொடுத்தே அவர்க ளுக்கு
கட்டுமெட்டாய்ச் செல்வமதைத் தான்கொ டுத்துக்
கனிவாக வரைதனிலே யிருக்க வைத்தாய்
தொட்டுந்தன் பாதமதைத் தொழுதே னம்மா
ஜோதி மனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (16)

பறையான வுந்தனையும் பணிந்தே னம்மா
பக்ஷமொடு வரமருள வேண்டுந் தாயே
நிறையான செல்வமது கொடுத்துக் காத்தாய்
நிச்சயமாய்ச் சுழிமுனையைக் காட்டித் தந்தாய்
வறையான எட்டிரண்டுந் தெரிவித் தென்னை
வாழ்வித்தாய் கற்பமுறை வழியுஞ் சொல்லித்
துறைதெரியச் செய்துவைத்த இமயவல்லி
ஜோதிமனோன் மணித்தாயே சுழுனை வாழ்வே (17)

தேவியின் அமரபக்ஷப் பூஜாவிதி கள் முற்றிற்று.

உ

பரமபதிதுணை

அகஸ்தியர்திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானச்சுருக்கம்.௰அ

(*)

ஆதிமறை சாத்திரங்கள் பிறந்த வாறும்
அடிமுடியும் நடுவோகிப் பொருள்மூன் றாகி
வேதியனும் மால்சிவனும் நின்ற வாறும்
வேதமுட னாகமங்கள் பிறந்த வாறும்
சாதிபல தொழில்முறைக ளான வாறும்
தன்னுக்குள் அஷ்டாங்கம் செய்த வாறும்
ஓதியனா லவரவர்கள் உரைத்த வாறும்
ஓம் மகா ராஜகண பதிகாப் பாமே (1)

காப்பான கணபதியை யெழுப்பி மேலே
கருதினால் மனமகிழக் கருதியூது
சேப்பான தீபமதிற் சார்பு கொண்டு
சிவசிவா நடுவான நிலையில் நின்று
கோப்பான புலத்தியனே நாதத் தோங்கு
கும்பகமே சதாநித்த மனதுபூண்டு
வாப்பான திதுவல்லோ மவுன யோகம்
மற்றதெல்லாம் யோகமல்ல மடையன்செய்கை (2)

மடையனவன் சலத்திலுள்ளே யிருந்தே னென்பான்
மரடுநிற்கும் யோகமல்ல வித்தை யாச்சு
சடைவளர்த்தா லாவ தென்ன கண்ணை மூடிச்
சாம்பவியென் றேயுரைப்பார் தவமில் லார்கள்
உடையவன்தான் நாசிவிட்டு மாறிச் செல்வான்
உறுத்தனவன் சாதகத்தாற் செய்வா னின்னும்
அடையோக மென்பார்கள் உயரத் தாக்கும்
ஐயோகோ வீண்பாடு அறிந்துகொள்ளே (3)

அறிந்துகொள்ளு புலத்தியனே யின்னஞ் சேறு
ஆயிரத்தில் ஞானமதை யடக்கிச் சொன்னேன்
பிறிந்துநின்ற வெள்ளாட்டி பிள்ளை யப்பா
பெரிதாகக் கும்பிப்பே னென்பான் மட்டை
செறிந்தகிடாய் வால்கிளப்பிக் கொண்டு துள்ளி
சீறுதல்போற் சீறிமுட்ட வருஞ்சுணங்கன்
முறிந்தெழல்போல் கூக்கலிட்டு வாதித் தார்ப்பான்
மூடனவன் றனைவிட்டுத் தனியே நில்லே (4)

நில்லென்றே யிரண்டுகண்ணும் மூடிக் கொண்டு
நெடுவிரலால் நாசியொடு வாயும்பொத்திக்
கல்லென்றே திக்கல்முக்க லாடி நின்றால்
கன்மமுருங் கண்தெரிக்குங் கபாலம் போகும்
வல்லமையால் மூச்சடக்கிப் பார்த்தோர் கோடி
வாய்பேசா மவுனியென்றே அலைந்தோர் கோடி
தில்லைவெளி கானவென்று சுழிபார்ப் பார்கள்
செத்திறந்து போவதற்கு திரிந்தவாரே (5)

வாறான அபானத்துள் சலத்தைத் தானும்
வாங்கியவ ருள்ளேதா னலசித் தானும்
கூறான அபானத்தாற் றள்ளு வாறாய்க்
கும்மெனவே கண்மூடிச் செவிப்பார் கோடி
தேறான மூன்றெழுத்தை நினைத்தோர் கோடி
திட்சைபத்தும் பெறவலைந்து செத்தோர் கோடி
வேறான வாதமுறை செய்தோர் கோடி
மெய்யறியா ரிவரையெல்லாம் புடைத்துத்தள்ளே. (6)

புடைத்ததனாற் பலனுண்டு புத்தி யுண்டு
புகன்றிட்ட சாஸ்திரமும் பொருளும் நன்றாம்
அடைத்த பொருள் குருவிடமாய் நிலையாய் நிற்கும்
அம்மம்மா யுகம்வரைக்கும் அதனைப்பேறு
நடத்தையிலே ஞருமுகத்தை யுற்றுப் பாரு
நாடோறும் ஒருமனதாய்த் துணிந்து நில்லு
உடைத்துவிட்டேன் பதினாறில் யோக மெல்லாம்
ஒன்றுபொரு ளாயிரத்துக் குரியதாமே. (7)

உயிரான காவியந்தா னயி ரத்தில்
　　ஒன்றுபால்கருணைவெல்லாம்வெளியாய்ச் சொன்னேன்
பயிரான ஆயிரத்தி யிருநூறுக் குட்
　　பயிரிட்டேன் வாதமென்ற பொன்மேராகக்
கயிரான தைத்தொடுத்தே ஊஞ்சல் போட்டாற்
　　கருதியதி லேறிவிளை யாட லாகும்
செயிரான தொழிய சாம் பவியைக் காணார்
　　திரிந்துநின்று வாதியென்று சுடுவார் வீணே (8)

சுடுகாட்டிற் பிணம்பிறக்கித் திரிவர் கோடி
　　சூட்சமதி லிருந்தாலி யறியார் தேடி
பிடிகாட்டும் பொருளதனை யறிய மாட்டார்
　　பிழுக்கையவர் யோகமென்ற வழியுங் காணார்
விடுகாட்டுஞ் சந்தூடு விழுவார் நாய்போல்
　　வெள்ளாட்டி மைந்தருக்கு ஞானும் மெய்யோ
அடிதொட்டு முடிவரைக்கும் ஏற நீதான்
　　அரசாங்க சிவயோகம் நிலைக்கப் பாரே (9)

பாரப்பா புலத்தியனே ராஜ யோகம்
　　பண்ணினோர்க்கு வாதமுறை பரிசு காணும்
சீரப்பா ரேசகபூ ரகமுங் கும்பஞ்
　　செய்வோர்க்குச் சுழிமுனையுந் திறந்து நிற்குஞ்
சாரப்பா அடிமூலம் நடுவாம் மேலும்
　　சமர்த்தருக் கெட்டு வதி யலையந்தோணும்
சீரப்பா சிவராஜ யோகத் திற்குச்
　　செப்புவேன் பேர்வகையைத் தெரிந்து கொள்ளே. (10)

தெரிந்துகொள்வாய் அடையோகம் மவுனயோகம்
　　செலத்தம்பம் முதலான சுழினை யோகம்
பரிந்துகொள்வாய் அம்பிகையின் நாசி யோகம்
　　பக்குவமாய்ச் செய்யுமொரு கெவுன யோகம்
வரிந்துகொள்வாய் தாரணியில் கௌரி யோகம்
　　மாருட்டம் பண்ணிடுமிவ் வளவும் வீணே
பிரிந்துகொள்வாய் இவ்வளவும் விட்டு மேலாய்ப்
　　பேசுகுரு ராஜயோ கத்தைக் கேளே (11)

கேளப்பா ராஜனுக்குத் திங்கு முண்டோ
கீர்த்திபெற்ற புலத்தியனே நன்றுய்க் கேளு
வாளப்பா யித்தனைநாள் நூல்கள் தோறும்
மறைத்ததனை வெளிதிறந்து கூறுவேன் கேள்
தாளப்பா யோகியர்க்கும் பிராண ருகும்
சதாசிவனும் மெச்சுமிந்தப் பதிறு றப்பிர
கூளப்பா சட்டைமுனி வெளியாய்ச் சொன்ன
குருநூலை மூலரவர் கிழித் திட்டாரே. (12)

கிழித்திட்டா ரதினலே யிந்த நூலைக்
கிருபையுள்ள சிவனுடையுத் தாரங் கேட்டு
கழித்திட்டுப் போகாமல் ராஜயோகங்
கழறுகிறேன் வெளிதிறந்து மைந்தா கேளு
அழித்திட்டு மூடர்களை யகலத் தள்ளு
அசடர்களைப் பல்லுதிர அறைந்து தள்ளு
பழித்திட்ட மூர்க்கர்களை அப்பால் வைத்துப்
பாடுகிறேன் தெரிந்தோர்க்கே யோகங் கேளே. (13)

கேளப்பா அடிமூலம் அமர்ந்து வாங்கு
கெடியாக அறுபத்து நாலுஞ் செல்லும்
வாளப்பா நடுமூலம் நிறுத்தி நில்லு
வளமாக வேமுப்பத் திரண்டுந் திருஞ்
சூளப்பா புருவமையக் குறிகண் ருட்டு
சூட்சமதாய்ப் பதினறுங் நீர வாங்கு
பாளப்பா போகாதே யிதுக்குப் பேர்கேள்
பதிவான ரேசகபூ ரகமே யாச்சே. (14)

ஆச்சப்பா கும்பகமுங் தீர்ந்த பின்பு
அசுரா சுழிவாசி நிலையில் நிற்கும்
பேச்சப்பா ஒன்று மில்லை வாசியோகம்
பெருமையுற்ற சிவராஜ யோகமாகும்
போச்சப்பா மற்றமற்ற யோகமெல்லாம்
பொய்யாச்சு தென்பதல்ல பிறந்த இல்லை
காச்சப்பா நடுவாசி யுண்ணுவ் மேலே
காட்டினேன் சிவராஜ யோகங் காணே. (15)

காணப்பா காவிபத்தின் சுருக்கந் தன்னைக்
கருவர்கப் பதினறிற் கருதிச் சொன்னேன்
வீணப்பா வென்று சொல்லி யலைந்தி டாதே
வெட்டவெளி யாகவே திறந்து சொன்னேன்
வேணப்பா வாதத்தைச் சுருக்க மாக
விரும்பிநீ கேட்டபடி சொல்லக்கேளு
மானப்பா சிவராஜ யோகங் கண்டோன்
வருந்தியே செய்தாக்கால் மாதாவாளே. (16)

மாதரொளிர் வாலையவ ளிருது வானல்
மைந்தனே அவளோடே யிருப்பா யானல்
போதமுடன் உன்விந்து அவள்நா தந்தான்
பூரணமாய்ப் பீங்கானி லிரண்டும் வாங்கிச்
பூதமுட னிலிங்கமது சிலையுங் காரம்
சுத்தமுள்ள தாரமுடன் பூரங் கெந்தி
நேசமுடன் பொரிகார லவணஞ் சாரம்
நினைவாகப் பன்னென்று சரக்கைப் போடே (17)

போட்டபின்பு ரவியில்வைத்துக் கல்வத் தாட்டு
பூரணியைத் தியானித்து வில்லை தட்டி
நாட்டமுட னதையெடுத்து ஓட்டில் வைத்து
நலமான மேலோடு கொண்டு மூடி
ஆட்டமுடன் சீலைசெய்து புடத்தைப் போடு
அப்பனே ரசபற்ப மாகும்பாரு
திட்டமறு செம்புவெள்ளி யிரண்டி னுக்கும்
சிவசிவா பத்தரைதான் மாத்து மாமே (18)

அகஸ்தியர் ௰அ முற்றிற்று

செய்யடா இன்னமொன்று சொல்லக் கேளு
செப்பரிய நாதாக்க ளடக்கமப்பா
மெய்யடா யிந்தவித்தை பொய்யே யில்லை
மேதினியிற் சொல்லிவிட்டா லுனக்கே கேடு
பையடா யிந்தமுதற் போலே யப்பா.
பாத்துக்கே தெரியுமல்லால் மற்றோர் காணார்
உய்யடா வாலையவள் நல்ல பெண்தான்
உயர்வான பெண்டீரு மவள்தான் பாரே (8)

பெண்டீரோ அவள்தானே தாயு மாவாள்
பேச்சறிந்து பேசுதற்கு வாலை யானாள்
கண்டீரோ தண்ணீரிற்றவளைதானும்
கனமாக விருந்துமாவை குடிக்கக் காணீர்
உண்டீரோ உட்பொருளை யொருவர்காணார்
உத்தமியா ளிப்படித்தா னிருந்தாள் பாரு
கொண்டீரோ பணம்போட்டுச் சலித்திட்டீரோ
கோதைக்குப் பால்பழமோ டன்னம் போடே. (9)

போடப்பா சம்பாநெல் லரிசி யோடு
புதுப்பச்சைப் பயறிட்டுப் பொங்கல் செய்து
பாடப்பா பசுவினெய்யும் பசுவின் பாலும்
பாங்கான சர்க்கரை தேன் கூட்டி யுண்ணே
நாடப்பா அவளுக்கோ விரண்டு நேரம்
நன்றான தீஞ்சுவைப்பண் டங்க ளீந்தே
ஆடப்பா யிப்படியே மூன்று நேரம்
அப்பனே சொன்ன படி அமர்ந்து செய்யே. (10)

அமர்ந்திட்ட சுருவருட மூலம் கிந்தும்
அப்புறத்தே போக்கிவிட்டா லாகாதப்பா.
நிமிர்ந்திட்ட நிண்ணயமாச் செய்தா யானால்
நிரமயமாம் பூரணத்திற் காய சித்தி
சுமிர்ந்திட்ட ஞானசித்தி யோக சித்தி
கன்னியுட பாலமூர்தம் வாம சித்தி
செமர்ந்திட்ட வாத சித்தி வாமிசித்தி
சிங்குவங்கு எட்டுமெட்டுச் சித்தியாச்சே (11)

சத்தியென்றும் சனிகையா லெடுத்த கூறு
சிவயகம வானதிலே பிறந்த கூறு
பித்தனென்றும் பேராகிச் சிவமு மாகிப்
பிரபலமா ஞானியென்ற உலகமாகிப்
பத்தனென்றும் பேரெடுக்க எட்டிரண்டாய்ப்
பாராபுரையுந் தான்கொடுத்தா ளிரண்ட தென்றும்
அத்தனென்றும் எட்டடனே யிரண்டுங்கூட்டில்
அவனியுயிர் உடலாகும் யகாரம் பத்தே (12)

பத்தான பொருளிதுதான் பத்தில் வீழ்ந்த
பாம்பதுவுஞ் சாகாது சொன்னே னப்பா
கொத்தான யெட்டிரண்டும் சேர் கிழங்கு
கூடியல்லோ பத்தான நிதுதான் மாசம்
உத்தான பனிக்குடநீர் அதினு லாச்சு
உண்மையாசகுண்ட நஞ்சு மிதுரா லாச்சு
முத்தான வருத்தமுடன் பெற்ற தாய்நீ
மூச்சறியா வுலகத்தோர் தீட்டென்பாரே. (13)

தீட்டான கெச்சனித்தல் தீட்டுத் தீட்டு
திறமாக மற்றதொன்றுந் தீட்டாகாதே
மூட்டான மூட்டுமென்பார் தீட்டுமென்பார்
முதியோர்கள் சனிகையுட ருதுவாவென்பார்
ஆட்டான ஆட்டமதை வண்ணான் கண்டே
அதையெடுத்துச் சுத்திசெய்தான் வெளுப்ப தற்குப்
பாட்டான பாடுகண்ட வண்ணான் மூத்ரம்
பாங்காக ஆற்றோடே போகும் பாரே. (14)

போகுதடா வீணிலேதா னென்று சொல்லிப்
புதுமையதா யெவருக்குஞ் சகாயஞ் செய்து
போகுதடா அதைநீயும் போகா தென்று
புத்தியினல் நிறுத்திவிடப் பாரு பாரு
போகுதடா மாதனுக்குத் துணிதா னப்பா
பொறுமையுட னதையெடுத்துப் பந்தஞ் செய்து
போகுதடா சுவாமிக்குத் திவெட்டி போட்டுப்
பொறிபோலவ் வெளிச்சத்தை சூட்டி டாயே. (15)

கும்பிட்டும் அரகரா வென்று மோங்கு
குருநமசி வாயவென்றுஞ் சொல்வ தாச்சு
அம்பிட்டுக் கொண்ட துணி மோட்சம் பெற்றே
ஆலயங்கள் சுற்றிவந்த புதுமை தானும்
உம்பிட்டுக் கன்னியர்கள் ஒழித்த சேலை
உபாயமாய் வெளியில்வந்து துலக்க மாச்சு
செம்பிட்டுக் கட்டிவைத்தா லடங்கா தென்று
தேசிக்குக் கடிவாளம் பூட்டி னானே (16)

பூட்டினாள் மூன்றுநா ளான பின்பு
பூட்டக்க மாகவவ ளேறிக் கொண்டு
நாட்டிலே அறிவதற்குத் துணியெ றிந்தால்
நலமான செம்பிருப்பு தனிலே பட்டுத்
தாட்டிகமாய் உவர்ச்சார மதிலே யேறித்
தகதகென நவலோக மெல்லாந்தாமும்
மூட்டியதோ ரிரவிபட்டுப் பழுத்துப் போகும்
முன்னோர்க ளறிவார்மற் றோர்கா ணாரே. (17)

காணார்கள் கண்டெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
கனமாக நிறுத்திட்டு முறையே செய்து
தோணார்கள் ஆரெவரோ போட்டா ரென்றுஞ்
சொந்தமவன் பிறந்திருந்தான் கிடைத்த தென்பார்
காணாமற் போனபொருள் வந்த தென்று
கையடக்க மாகவேதான் பதனம் பண்ணி
நாணார்கள் இதையெடுத்துக் கிரையஞ் செய்து
நல்லோர்கள் தர்மமிகக் கொடுப்பார் பாரே. (18)

பாரப்பா இப்படியே யிருந்த செம்பொன்
பரதேசிக் கன்னமிட்டு வாவி வெட்டக்
கோரப்பா பசுக்களுக்குத் தண்ணீர்த் தெப்பம்
குளம் வெட்டித் தர்மங்கள் செய்து பாரு
ரப்பா தர்மசிந்தை யென்று சொல்வார்
உற்றபர தேசியப்பா உன்னி டத்தில்
ஆரப்பா வந்தசிவ யோகி மார்கள்
ஆருக்கும் பிள்ளையென்றே யறிந்து போற்றே. (19)

அகஸ்தியர் சொரூப ஞானம் பத்தோன்பது
முற்றிற்று.

உ

பராமபதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பாலவாகடம் உ௰.

பூரணமே குருவாகும் அதனைப் போற்றப்
போதரவா யறிவுடனே மிகுந்து பாரு
காரணமாம் வாயுவினால் ரசங்க ளாகிக்
கனமானசூதசுரோ ணிதங்க ளாகித்
தாரணமாய் சுரோணிதசுக் கிலங்க ளாகித்
தழைத்துதப்பா வுலகத்திற் றையல் தேடி
வாரணியுங்கொங்கைமதி மின்னாள் வந்து
மகிழ்ந்திருந்து வொருமணியாய் வாங்கினாளே.

வாங்கினாள் வைத்திருக்க விடமிங் கேது
மயிர் நுனிபோற் சுழியுண்டு வதிலே சிக்கித்
தேங்கினால் நாதவிந்தா லிரண்டுங் கூடித்
திரண்டுதப்பா குமிழிபோற் பிண்ட மாச்சு
தூங்கினாள் மிகுந்தாசை சிகாரங் கொண்டு
துதித்திருந்தாற் சனனத்தா லினிப்பி னாலே
ஏங்கினாள் புசிப்பதற்கும் புளிப்ப தற்கும்
இதமான வாகைபுசித்தா ளினிப்பாற் றானே. (1)

புசிப்பதனால் வாதமுடனமுதம் பொங்கிப்
புகழாகப் பிண்டத்தை வளர்ந்து தப்பா
புசிப்பதனாற் சூடேறி நீர ருந்திப்
புகையான சேத்துமந் தானு மாகிக்
கசிப்பதனால் மூலமொடு கூடிக் கொண்டு
கருவோடே ஆவியுமே கலந்து போச்சு
முசிப்பதனால் மூன்னூறுஞ் சென்ற பின்பு
மூதண்டலோகத்தி லுதித்த வாறே. (2)

உதித்ததொரு பிள்ளைக்கு வியாதி கண்டால்
உண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் தரும மாகப்
பதித்திருக்கும் நாடிகளைப் பார்க்கும் போது
பரிவுடனே தோணுமற் கலங்கிப் போகும்
கதித்திருக்குங் குணங்களைத்தான் சொல்லக் கேளு
கரப்பானுங் கிரந்தியொடு மாந்த மாகும்
மதித்ததொரு கரப்பானுஞ் சன்னி தோஷம்
வருமாகில் வஞ்சியர்க்கு மருந் தீவாயே. (8)

வஞ்சியரைக் கருவாகச் சார்ந்து பாரு
வண்மையுடன் வாயு வந்து உடலைப் பற்றி
மிஞ்சியே மலஞ்சிக்கிக் கருகிக் கொண்டு
மிகுந்தசிறு நீரதுவுங் கட்டிக் கொண்டு
அஞ்சியே யலறியழுந் தேங்கித் தேங்கி
அன்னையன்னை எனக்கூவித் தேடு மப்பா
உஞ்சிமுலை யுண்ணாது மிரண்டு பார்க்கும்
உள்மாந்தக் குணமீதென் றுணர்ந்து கொள்ளே (4)

கொள்ளடா வியாதியென்றூர் கொஞ்ச மல்ல
கொடுங்கார மேற்றுதற்கு வகையைக்கேளு
விள்ளடா நிலவேம்பு சிவதை வேரும்
விரைவான நிம்பைவே ருள்ளி காயம்
கள்ளமல்ல வொன்றுக்குக் கழஞ்சு சேர்த்துக்
கருத்துறவே யெண்ணெய்யுரைப் படியில் வெந்து
உள்ளதொரு காசிடையா யுள்ளே வார்க்க
ஒருமித்த உள்மாந்த மோடிப் போமே. (5)

ஓடிப்போம் மலபேதி நீரைப் போலே
ஒருநிறமாயிருக்காது பிள்ளை தேகந்
தேடியே திகைத்தது போற் சொக்கிக் கொண்டு
சேல் விழிக்ள் மேல் நோக்காய்ச் சொருகிக் கொள்ளும்
வாடியதோ ரன்னை முகம் பாரா தப்பா
மைந்தனே சலமாந்தம் மலத்திற் காணும்
நாடியதோ ரிராட்சதனுஞ் சிறையில் வைத்த
நல்லிலையு மிரட்டிலையும் நம்பிப்பாரே. (6)

நம்புவது வெதுப்படக்கிக் காய்க்கு மல்லி
நாலிலையுஞ் சமனுக்ச் சாறு வாங்கி
வெம்பியதோர் வேழ்விழிமீ]துறையும் வேரு
வியாசன் முதல் யோகிக்கு நிறைப்ப தருாம்
துன்பமற நறுக்கிடுவாய் கழஞ்சு வீதம்
தூக்கிடுசேர் யெண்ணெயிற்சார் சேர்த்து நன்றாய்த்
தென்புடனே பெரித்திடுவாய் மெழுக தாகத்
தினமுமொரு காசிடையாய்க் குழைத்தி டாயே (7)

குழைத்திடுவாய் முலைப்பாலில் மூன்று நாள்தான்
கொடுத்தவுடன் ஓடிவிடுஞ் சலமாங் தந்தான்
அழைத்திடுமிப் பிள்ளையுமாங் துளிர்போ லாகும்
அதைவிட்டு யின்னுமொரு வகையைக் சேளு
பழக்கமுறுங் திப்பிலியு மிளகுத் தூளும்
பலமான இலையிளைப்பிட் டவியில்வைத்து
நழுக்காமற் றிரிபொழுது வார்ப்பாயப்பா
நாடிவந்த சலமாந்தம் நடுங்கிப் போமே. (8)

நடுங்கியதோர் பித்தமது கோபங் கொண்டு
நல்லவா யுவைப்பற்றி யழுத்திக் கொள்ளும்
கடிந்திருந்த பிள்ளைக்குக்கதித்த சூடும்
கனகனப்பும் எந்நேரங் கைவி டாது
ஒடுங்கியே வாயுலர்ந்து தண்ணீர் கேட்கும்
உத்தமனே மலபேதி வழும்பாய் வீழும்
மடங்கியூன் கழிநீர்போ லபான வாசல்
வழியாக எப்போதும் வருகும் பாரே. (9)

பாருநீ இக்குணத்தாற் கணங்க ளென்று
பருவமாய் கண்டறிபுத் திரனே ஐயா
சாருதற்கு முள்வேருஞ் சித்ரப் பாலை
சார்ங்தெருக்கன் காங்திவேர் பொன்னப் பூவேர்
போராசன் மதிமயக்கம் பூண்ட வேரும்
போதரவாய்ப் பட்டைவகை பலமே தூக்கி
வீராதோர் மெழுகதுபோ லெண்ணெய்பிற்றுன்
வெந்தபின்பு பீங்கானி லிறுத்து வையே (10)

இறுத்திட்ட வெண்ணெய்க்குப் பொடியைச் சொல்வேன்
ஏலஞ்சீ ரகமதுதான் பலமே வாங்கி
வறுத்திடித்துப் பொடித்திடுவாய் மாயினம்போல்
வாரிவெண்ணெய் மேற்றாவி குலுக்கி வைத்து
நிறுத்துமொரு காசிடையாய் மூன்று நாள்தான்
நோரக மூலப்பாலிற் கலந்து வாரு
நிறுத்துமபா னத்துவழி சொரிந்த ரெத்தம்
நிர்த்தூளாய்க் கணங்களெலாந் துறந்து போமே. (11)

துறப்புமிகுங் கக்கலுடன் சுவாசந் தோற்றும்
தூக்கமது பிடியாது தொங்கிக் காயும்
இறப்புடனே விக்கலொடு விலாவிற் பள்ளம்
ஏந்து கொங்கை குடியாது வீங்கிப் போகும்
வெறுப்பார்கள் சிறுவனைப்பார்த் தினியே தென்பார்
வேறேது மெண்ணிமனந் தவிக்க வேண்டாம்
உறப்பான விக்குணங்கள் தன்னைக் கண்டால்
ஓகோகோ சுழிமாந்த மென்று சொல்லே (12)

சொல்லுதற்குச் சாலைதூளாய் தொடருந் தும்பி
தொகைக்குமுட்டி யிலையுடனே குதிக்கு நாதா
வல்லியுடன் சிட்டியுமே ஐந்துங் கூட்டி
வாகான இலைகளெல்லாஞ் சாறு வாங்கிச்
செல்லுஞ்சா திக்காய்திப் பிலியுங் காயஞ்
செல்கடுகு ரோகணி ரோ சனையுங் கூட்டி
நல்லகம லாக்கினியில் மெழுக தாக்கி
நன்மையுறக் காசிடையாய் நாட்டி டாயே (13)

நாட்டியவுள் ளஸ்திதனிற் சூடு கொண்டு
நல்லுடம்பு குளிர்ந்துவிடச் சுரமுண் டாகும்
ஓட்டியதோர் சுவாசத்தா லணற் புடைக்கும்
உதடுவாய் வெடித்துப்புண் ணுகும் நெஞ்சு
மாட்டுலருந் தேம்பியழும் மயக்கங் கொள்ளும்
மஞ்சளல்ல வெண்மைநிறப் பேதியாகும்
வாட்டமப்போ அலறிட்மூர் துயரம் மெத்த
வருமிதற்கு நீர்மாந்த மென்று சொல்லே. (14)

மாந்தமிது கண்டவுடன் குமரி வேர்ச்சார்
வாங்கிடுநல் லெண்ணெயுஞ்சே ருள்ளிச் சாறும்
மேந்தறுகம் புல்துத்தி வேரை யாவும்
மெழுகதுபோல வரைத்துமொரு பலம தாக
வாய்ந்ததொரு பலவெந்த யத்தை நன்றாய்
வறுத்தரைத்து ஏகமதாய்க் கலக்கிக் கொண்டு
சாந்தமுறத் தீயெரித்து மெழுகதாக்கிச்
சாதகமாய்ப் புண்வாய்க்குத் தாக்கிடாயே. (15)

தாக்கிடுவாய் முன்போல மூன்று நாள்தான்
தடவிவிடு புண்சூடு யாவுந் தீரும்
தூக்கிடுமே மலபேதி பச்சென் றேகீழ்
தோய்ந்ததயிர் போல் நிறமாய் வயிறு முப்பித்
தூக்கமிகும் பாலருந்திக் கக்குங் காயுஞ்
சொருகிவிழி கைகால்கள் சில்லிட்டேறும்
ஏக்கமுறுந் தலைபிரட்டார் குணங்கள் கண்டால்
இயலான பிரகணையென் றியம்பு வாயே (16)

இயம்பாரைக் கணைப்பூடு சனகி வெள்ளை
இலவைதும்பை முருங்கைவேர் முசுமு சுக்கை
சுயமாக இலைகளெல்லாஞ் சாருவாங்கிச்
சூட்டதில்நல் லெண்ணெய்ச்சார் சமம தாக
வயல் முள்ளிக் கரியவனி ருஷிமூ லந்தான்
வகைகழஞ்சு சேர்த்திட்டுத் தீயை மூட்டி
நயம்பாகு முன்போல்கா சிடைசேர்த் தீய
நான்மூன்றிற் பிரகணையும் நாடா தோடும். (17)

ஓடுமப்பா வாயுவென்ற காற்பத் தெட்டும்
உடலெங்குங் கனகனத்துச் சூடுண்டாகும்
நடுமப்பா தசைகளெலாங் குலுக்கிக் கொட்டும்
நரம்புளையும் மூட்டுவிடும் நடுங்குந் தேகம்
தேடதென்பேர் சொல்லிலுள மாந்தை யாகும்
தேகமதில் வாதநீர் கலந்து கொண்டு
பாடுபடும் வாய்குழறும் உடம்பு காயும்
பாரிற்கோர் முதச்சன்னி கொடுமை பாரே. (18)

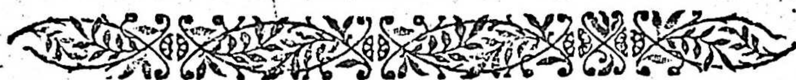
கொடுமையென்று சொல்லாதே வலிப்புக் கெல்லாம்
 கோதைவிந்து நாருண்டின் வேம்பின் பட்டை
கெடுமையிலாக் கார்த்திகையின் கிழங்கு முள்ளி
 கெருடன் சிவமூலியொடு தவசிவேரும்
படுமையடர் கோழியண்டம் மூசுாண்டத்தின்
 பதமான தைலமதைப் பலமே தூக்கு
கடுமையுள்ள குமுட்டிக்காய் சாறு நாழி
 கனவேம்பின் கியாழமது நாழி கூட்டே. (19)

கூட்டிவெள்ளைச் சாரணைவேர் கொத்தான் வேரும்
 கோதையரே வேருவகை யிரண்டி னோடு
வீட்டினு மணக்கெண்ணெய் நாழி சேர்த்து
 விதயேலஞ் சீரகமுங் கடுகு ரோணி
வாட்டியிதைப் பலமிரண்டு பொடித்துப் போட்டுத்
 வாகாகத் தனலெரித்து மெழுக தாக்கித்
காட்டுகா சிடையிதனை வலியைத் துக்கும்
 கனமான பத்தியநாள் மூன்றே முற்றே. (20)

பால வாகடம் உக

முற்றிற்று.

உ

பரம்பதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பூரணம் உ௱௫-க்கு

சூஸ்திரச்சுருக்கம் உக.

கேளப்பா நவலோக மாரணந்தான்
　　கெடியான வயித்தியமா மிருநூற்றஞ்சில்
தேளப்பா கொட்டுதல்போ லிகதச்சூஸ்த்ரம்
　　செப்புவே னிரும்புக்குத் தாரங்கெந்தி
வாளப்பா வெள்ளியிரு வங்கத்துக்கு
　　மால்தேவி வெடியுப்பு வெள்ளைச்சீனம்
சூளப்பா செம்புக்குக் கெந்திவங்கம்
　　சூதமொடு துருசுவெள்ளை சாரமூன்றே (1)

சகழலிகைக்குப் பூதமருந்து.

சாரமது நாகமதைத் தாக்கிக்கொல்லும்
　　சதாசிவமாந் தங்கமது கண்டால்நீறும்
காரமொடு அப்ரேகம் நிமிளைசாகும்
　　கண்டபடி பித்தளையைக் காட்டிக்கொல்லும்
பாரமடா வேகழலிகைக்குக் கேளு
　　பாஷாணம் நவச்சாரம் சீனம் பூரம்
வீரமொடு புனுகுவெடி யுப்புக்காரம்
　　விதமான சூதமொடு பூநீர்கெந்தி. (2)

கெந்தியுடன் வகைவீதஞ் சமனுச்சேர்த்து
　　கெடியான பழச்சாற்றி லாட்டிமைபோல்
பந்திவிட்டுச் செய்யாதே மருந்தைப்பூசி
　　பச்சிலையில் நீரும்முன் பகர்ந்ததெல்லாம்
முந்தியிந்தக் குருசெய்தா லுறுதியாகும்
　　முறையான வைத்தியநூ லொன்றும்பொய்யா
வந்தியென்ற துருசுநீர் கூடச்சேரு
　　வாசான வயித்தியத்துக் காணிதானே. (3)

சவுரிவேர்த்தைலம்.

தானென்ற தைலத்தின் மருந்தையெல்லாம்
சாற்றுவேன் சவுரிவேர்த் தைலத்துக்கு
கானென்ற மரமஞ்சள் விடையத்தோடு
கருஞ்சீரம் பலமரைதா னரைத்துக்கொண்டு
ஊனென்ற வெண்ணெய்யிலே கூடப்போடு
ஓகோகோ வில்லவேர்த் தைலத்துக்கு
நானென்ற கடுக்காய் கஸ்தூரி மஞ்சள்
நலமான ஏலஞ்சந் தனமுமாமே (4)

ஆமப்பா வகைக்குக்கால் பலமரைத்து
அதைக்காய்ச்சு வேங்கையுட தைலத்துக்கு
நாமப்பா மிளகுள்ளி யோடே நீயும்
நற்சீர விலாமிச்சம் வேருங்கூட
வாமப்பா வகைக்குபல மரைத்துப்போடு
வகையான வெட்டிவேர்த் தைலத்துக்குத்
காமப்பா கருஞ்சீரந் தேவதாரம்
கடுக்காய் அதிமதூரம் பலந்தான்போடே. (5)

வேம்புத்தைலத்துக்குப் போடு மருந்து.

போடப்பா வேம்பினுட தைலத்துக்குப்
புகழான ஏலமொடு பிலந்தைவேரும்
நாடப்பா பழம்பாசி அக்ராகாரம்
நலமாக வகைக்குப்பல மரைத்துப்போடு
பூடப்பா குறுந்தொட்டித் தைலத்துக்கு
பொங்கமுள்ள சுக்குலன்று ஏலமொன்று
ஆடப்பா வகைக்குபல மரைத்துப்போடு
ஆகவே பதமாகக் காய்ச்சுகாய்ச்சே. (6)

காய்ச்சடா கொடிவேலித் தைலத்துக்கு
காணடா கருஞ்சீரம் நற்சீரந்தான்
தாச்சடா தாளிசப்பத் திரியுங்கூடத்
தான்றிக்காய் வகைக்குப்பல மரைத்துப்போடு
வீச்சடா சீரகத்தின் தைலத்துக்கு
மிளகுகார் கோலரிசி கற்கண்டு
ஆச்சடா கருவேம்பி னிலையின் தண்டு
அவைவகைக்குப் பலவித மரைத்துப்போடே (7)

அரைத்துமே சூரிவேர்த் தைலக்துக்கு
அப்பனே வேம்பினுட பிசினுஞ் சுக்கு
குரைத்துமே போகாமற் காடிகூட்டிக்
குணமாகத் தானரைத்துப் போடுபோடு
உரைத்துமே ஆச்சுசிலின் பிசினுங்கூட
ஓகோகோ வகைக்குப்பல மதைதான்போட்டு
நிரைத்துமே இத்தைலம் பாகமாக
நேர்மையுடன் ருனிருக்கும் முடித்துப்போடே (8)

போடப்பா கீழ்நெல்லித்தைலத்துக்குப்
போடுவேர்ப் பூமிச்சர்க் கரையுங்கூட
வேடப்பா பலமொன்று அரைத்துச்சேர்த்து
வேம்பினுட பிசினோடு கடுக்காய் கூடக்
காடப்பா பலமரைத்து மூன்றுங் கூட்டிக்
காடிவிட்டுத் தானரைத்துக் கலக்கியேதான்
நாடப்பாதைலமதைச் செய்து கொண்டு
நலமான சட்டிதனி லூற்றிப்போடே. (9)

போடப்பர் சங்கவேர்த் தைலத்துக்குப்
புகழ் கருஞ்சீ ரகமேலம் மிளகிநோடு
நாடப்பா மாச்சக்காய் வகைவகைக்கு
நவிலுமோர்பல"வீதம்,நிறுத்துக்கொண்டு
பாடப்பா எண்ணெயிலே அரைத்துப்போடு
பதமாகப் பருவமுடன் காய்ச்சியேதான்
கூடப்பா சட்டிதனி லிருத்துக் கொண்டு
கூடும்வரை காச்சலற ஆறவையே. (10)

காய்ச்சப்பா அமுக்கிராவேர்த் தையிலத்துக்கு
காடியுடன் பழச்சாறும் நொச்சிச்சாறும்
மேச்சப்பா எருக்கின்பூச் சாறுங்கூட
மேன்மையுட னூட்டியே வகைக்குத்தாம்
வாச்சப்பா ஒன்றுக்குக் கால்ப்படிசார்
வகையாகக் கிண்டியே கூட்டிக்காய்ச்சி
மாச்சப்பா தைலத்தின் பாகந்தன்னை
மற்றவர்க்குக் கிண்டுமுறை செப்பிடாதே. (11)

கிண்டப்பா இஞ்சியுட தைலத்துக்குக்
கேள் கொச்சிக்சாறுடனே பசுவின்பாலும்
கண்டப்பா வகைக்கு அரைப் படியாய்விட்டுக்
கசடில்லா யெண்ணெயுடன் காய்ச்சிக்கொள்ளு
அண்டருக்குந் தெரியாது இந்தப்பாகம்
அப்பனே வெளியாகச் சொல்லிவிட்டேன்
கண்டுகொண்ட பேர்களுக்கு கிட்டுங்கிட்டும்
கணக்கறியா னித்தைலங் காய்ச்சுவானே. (12)

காச்சப்பா செம்முள்ளித் தைலத்துக்கு
கண்டகருஞ் சீரகங்கற் றாழைவேரும்
வாச்சப்பா கார்கோல அரிசிகூட
வகைக்கு அரைப்பலமரைத்துக் காய்ச்சிப்பாரு
நீச்சப்பா தைலத்தின் பாகந்தானும்
நேரான மெழுகுபதந் தெரிந்துகொண்டு
பாச்சப்பா பாண்டத்தில் வடிதான்கட்டிப்
பண்புடனே மாயவலை தன்னைத்தாண்டே (13)

தாண்டவே யிருவேலித் தைலத்துக்குத்
தாளிச்சார் பழச்சாறும் கையான்சாறும்
நீண்டவே வகைக்குக்காற் படிதான்சேர்த்துத்
திறமாய் நல்லெண்ணெய்யதிற் கலந்துகொண்டு
வேண்டியதோர் தீயதனைச் சிறுகெரித்து
மெழுகுபதங்கண்டறிந்து தைலந்தன்னை
ஆண்டவனைத் தோத்தரித்து இறக்கிவைத்து
அப்பனே காய்ச்சல்தனை ஆறவையே (14)

காச்சப்பா நற்கரிப்பான் தைலத்துக்கு
கற்றாளஞ் சாறுநெல்லிக்காயின்சாறு
நிச்சப்பா வகைக்குக் காற் படியெடுத்து
நிட்மயகஸ் தூரிமஞ்சளரைப்பலந்தான்
எச்சப்பா சாதிக்கா யரைத்துப்போட்டு
எண்ணெயுடன் தான்கரைத்து வைத்துக்கொண்டு
வாச்சப்பா அடுப்பதனி லேற்றிநன்றாய்
வகையுடனே காய்ச்சியதை யிறக்கிவையே (15)

காய்ச்சப்பா அகிற்கட்டைத் தைலத்துக்குக்
கனமான அதிமதுரங் தாணிக்காயும்
வீச்சப்பா வகைக்குபல மரைத்துப்போடு
வீரான அறுகம்வேர்த் தைலத்துக்கு
கூச்சப்பா கோரையுட கிழங்குதானும்
கூரான அமுக்கரா கூட்டிக்கூட்டி
வாச்சப்பா பூமிசர்க் கரைக்கிழங்கு
வகைக்குக்காற் பலமாகவிறைநிறுத்தே (19)

நிறுத்துநீ கல்வத்தி லாட்டிக்கொண்டு
நேராக வெண்ணெயிலே அரைத்துப்போடு
சிறுத்துநீ போட்டிடுவா யப்பாகேளு
திறமான கொடுப்பையுட தைலத்துக்கு
மறுத்து கருஞ்சீரகமுங் கோஷ்டங்கூட
மஞாமுடன் செங்கழுநீர் ஆவின்பாலும்
உறுத்துமே வகைக்குபல மரைத்துப்போடு
உத்தமனே சென்னகரைப் பட்டைக்குக்கேள். (17)

கேளப்பா வேப்பெண்ணெய் படிதானொன்று
கெடிவசம்பு வெள்ளுள்ளி பலந்தானொன்று
சூளப்பா வெள்ளைவேர் பலந்தானொன்று
சுருளமே கூட்டி நன்று யரைத்தெடுத்து
நாளப்பா வெண்ணெயிலே சேர்த்துக்கொண்டு
நலம்பெறவே பதமாய்ப் பாண்டத்திலூற்றி
வாளப்பா அடுப்புதனிலேற்றியேயும்
மைந்தனே சிறுதியா லெரித்துக்காய்ச்சே. (18)

காச்சென்ன அபினியுட தைலத்துக்குக்
கண்மணியே சங்கிலைகற் றுளேரெண்டும்
பேச்சென்ன வகைக்குக்காற் படிவீதந்தான்
பெலமான தைலத்திலிட்டு மேதான்
காச்சென்ன யிருப்பவலின் தைலத்துக்கு
கறிமஞ்சள் கஸ்தூரி மஞ்சளாகும்
வாச்சுதென்ன அடுப்பேற்றிச் சிறுதியாலே
மைந்தனே மெழுகுபதத்துடனே தானும் (19)

மஞ்சளுடனிருவகையும் பலந்தான் கூட்டி
மாண்புடனே அரைத்தெண்ணெய் யதனிற் சேர்த்துத்
தஞ்சமுட னெண்ணெய்தனைக் காய்ச்சி மூழ்கச்
சகலபிணி தீர்ந்திடுவ தல்லால்வேறே
வஞ்சியரி ஞசைதனைத் தள்ளவேணும்
மகத்தான பெரியோரின் முறையைத்தானே
எஞ்சலுடன் செய்துமவர் பிழைத்தாரப்பா
என்மகனே நாமறிந்த விதந்தான்பாரே. (20)

நாமப்பா பற்பமுதல் தைலப்போக்கை
நன்றாகக்கருக்கடையிற் பாகஞ்சொன்னேன்
காமப்பா பூரணந்தா இருநூற்றஞ்சில்
தவறாமற் செய்தாக்கா விதற்கீடாமோ
ராமப்பா சுருக்கமதை தெரிந்தோன்றானே
வைத்தியத்தில் தேர்ச்சியென்று மதித்துக்கொள்ளே
மப்பா வெளியாகச் சொன்னேன்பாரு
நற்சுருக்க மிருபத்து ஒன்றுமுற்றே. (21)

வெண்பா.

கம்செம் பொன்னுக்காம் மாச்சியம் வெள்ளிக்காம்
நம்லிங் கங்க ளிருப்புக்காம்—தங்கத்தைத்
மே கொன்றுவிடும் தள்ளாத போகமதாம்
ம்செம் புக்குகெந்தி தேர்

புகஸ்தியர் வைத்திய சூஸ்திரச்சுருக்கம்

முற்றிற்று

ளம் தென்கரை, கோபாலய்யர் குமாரர் வைத்தியம்
ரானுஜஅய்யர் அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஓலையேட்
டி இந்த வைத்திய சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

பரமபதி துணை.

அகஸ்தியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

திருமந்திரவிளக்கம் உ௰உ.

காப்பு

கண்ணான உச்சிவெளி தாண்டி நின்று
கணபதியு முமையவளு முந்தியாகி
விண்ணொளியா மம்பாளும் அவ்வும் உவ்வும்
விதித்தபா மொருவருக்கு மெட்டா தப்பா
பண்ணான உன்னுயிர்தான் சிவமே யாச்சு
பாற்கடலிற் பள்ளி கொண்டான் விண்டுதானும்
கண்ணான கணபதிக்குங் காப்பதாச்சு
கலந்துருகி யாடுதற்குப் பாடினேனே.

பாடினேன் தந்திரமந் திரமே கூடப்
பரிபாஷை நாமமெல்லாம் வெளியதாக
ஊடினேன் திதிராசி நாளுஞ் சொன்னேன்
உற்பனமாம் வேளையுட உமவுஞ் சொன்னேன்
நாடினேன் யீதெல்லாஞ் சத்தி மார்க்கம்
நலம்பெரிய சிவமார்க்க விதியைச் சொல்வேன்
தேடினேன் அண்டபகி ரண்டத் தப்பால்
சிதம்பரவா காயமதை யெதிரேகாணே

எதிரில்லா அஞ்செழுத்தும் அஞ்சுமுக மாகி
யேகமாய் ஒருநூறு மிருபத்தைந்தாய்
எதிரில்லா விஞ்சைகலை ஞான மாகி
யிதமகித மிரண்டுக்கும் முன்னே நின்று
எதிரில்லா துதிப்பொடுக்கம் யேழுமாகி
ஏதுவுமாய் வெவ்வேரு மியல்பு மாகி
எதிரில்லா அஞ்செழுத்தின் மகிமை தேறி
இடைமாறி யைந்துமைந்தா மிருபத் தஞ்

அஞ்சமுகம் ஒவ்வொன்றுக் கிருபத் தஞ்சும்
அறுபத்து நான்கு சித்தர ஆடி நிற்கும்
பஞ்சமின்றி நிறைந்துளபூ ரணத்திற் சேர்க்கும்
பாராளும் வானாளும் ஆறுதலம் பாயும்
துஞ்சாதொவ் வொருநாளும் வளர்ந்து தோன்றும்
சுத்தருக்கே யிந்தமுறை தொடர்ச்சியாகும்
பிஞ்சாகுங் காயாகுங் கனியு மாகும்
பேசரிய பலகோடி யண்ட மாமே

ஆமப்பா அக்கரங்க ளஞ்சும் பின்னே
ஐம்பத்தோ ரக்கரமாய் விரிந்து நிற்கும்
ஓமப்பா பூவொன்றாய் வமுத்த வென்றால்
உறையேது நிறையேது உரைப்பா ராமே
வேமப்பா கருவுடனே சேர்ந்து தானால்
வேரேது தூரேது வெல்வா ராரே
நாமப்பா அறிந்துமட்டுஞ் சொல்வோங் கே
நாதக்கள் தவறாமற் பார்த்திட் டாலே

பார்த்திடவே தற்புருஷம் இருபத் தஞ்சு
பாடுகிறேன் நமசிவய அகோரமாகும்
சேர்த்திடவே ஜெபிக்கவுச்சா டனமதாகு
சிவமான சவுமியத்தை செபிக்கக் கே
கார்த்திடவே நங்சிவய நமவென் றாலோ
காதலித்த புத்திரரைக் கொடுக்கு
ஏர்த்திடவே அங்சிவய நமவென் றுக்க
இயல்பாகத் தேகநோய் தீருங்கா

காணப்பா வங்சிவ நமவென் றுக்கால்
கடுகவே யோக சித்தி காணலா
பூணப்பா அங்சிவய நமவென் றாலே
பொன்றாது தேகமப்பா ஆயுள்
ஊளப்பா ஓம்அங்சி வாய மென்றால்
ஒழியாத பூதங்க ளோடும் பா
தோணப்பா கிலிகமசி வாய மென்று
தொல்லுலகி லுள்ளோர்கள் வ

டா மாயவச் சரத்தைக் கேளு
அப்பனே ஹிரீ நமசிவாயமென்றால்
டா எதைத்தானுங் கேட்டா லுந்தான்
நயமாகத் தருமப்பா நவிலக் கேளு
டா ஐயும்நம சிவாயஞ் சொல்லில்
நயவாகப் புத்தி வித்தை யிரண்டு நல்கும்
டா வமுதமெனு மட்ச ரந்தான்
மான கிலியு நம சிவயமென்னே. (6)

மென்னிலது அமுத மாகும்
நினைத்ததெல்லாம் நல்கு முண்மை
நமசி வாய மென்றால்
உள்ள வியாதிகளுஞ் சாமுந்தீரும்
ங்வங் நம சிவய மென்னில்
ட மறுபத்து நாலுந் தீரும்
ங்கென்னிற் செயம தாகும்
ாரு பூமிகளை நல்கும் பாரே.

ஞ்சி வாய மென்றால்
சந்தான முண்டாம் பாரு
ரபவர்கள் சிங்றீங் கென்றால்
வேதாந்த ஞானி யாவார்
ஞ்சி வயநம வென்றால்
வுக் கெட்டாத மோட்சம் நல்கும்
ங் சி வாயநம வென்னிற்
சித்தியுண்டாம் புகழ்ந்து காணே. (9)

சி வாய நம வென்றால்
சிகளைக் காண லாகும்
ாயமென்றால்
ாலனையும் வெல்ல லாகும்
ுங் நமசிவய மென்றால்
ஞனியங்கள் விளைவுண் டாகும்
ாய மென்றால்
பங்கள் பலிக்குந்தானே. (10)

